

GOAL! Magazine

Afscheid van én kennismaken met bestuursleden

Bente Korbeld: "Gelukkig hebben we altijd nog een derde helft"

Dude keeper Mark Jansen of Lorkeers traint J019-2, J019-3 en de keepers!

RKSv DE ZWEEF

Continue de speeleigenschappen van kunstgras verbeteren; dat is waar we bij TenCate Grass op dagelijkse basis aan werken.

Ook in onze samenwerking met de Zweef hechten we veel waarde aan spelersfeedback. Hiermee kunnen we de bespeelbaarheid van kunstgras verder verbeteren, terwijl we tegelijkertijd kunstgras als product optimaal willen verduurzamen. Om oneindig te kunnen spelen en sporten, moeten we kunstgras ontwikkelen dat goed te recyclen is en dat gebruik maakt van slijtvaste materialen.

Echter zullen we nooit de bespeelbaarheid uit het oog verliezen. Heb jij feedback over de velden bij de Zweef of heb je ideeën over waar toekomstige velden aan moeten voldoen? Laat het ons weten via info@tencategrass.com.

We wensen alle voetballiefhebbers van De Zweef wederom een prachtig voetbalseizoen!

Van de redactie

Tijd voor het magazine!

Het jaar loopt op zijn eind.

Tijd om bij te komen,

samen met iedereen die

je lief is. Ondertussen

speelt de jeugd onderling

zaalvoetbal en bereiden

de senioren zich voor op

de playbackshow. Heb

je even niets te doen?

Dan vind je in dit nieuwe

magazine genoeg mooie

verhalen. Hopelijk beleef je

net zoveel plezier aan het

lezen, als wij hadden met

het maken ervan!

Inhoud

Voorzitter aan het woord	5
Algemene ledenvergadering 2025	7
Afscheid van bestuurslid Kim Praas	9
Afscheid van bestuurslid Bas Kolkman	11
Kennismaken met Niek Broeze	12
Jan ten Hove nieuw bestuurslid De Zweef	15
Joop Timmer Koninklijk onderscheiden	17
Kennismaken met Bente Korbeld	19
35 Vragen aan Casper Groffen	23
Statiefoto SVO De Zweef/DES VR1	27
Kennismaken met JO8-4JM	28
Trainers uitgelicht: Mark Jansen of Lorkeers	35
Ouders langs de lijn: Meike Baan	38
Uit de oude doos... Het album van Johan Alferink	41
Zwever abroad: Ton Wippert op Curaçao	47
De clubblad-bezorger	53
Hoe gek kun je doen: een tribune bij een zandvlakt	56
Volle bak bij Zweef-Reünie	61
Eppo en CR	62

Colofon

GOAL!Magazine is een uitgave van RKSVD De Zweef in Nijverdal, verschijnt vier keer per jaar in full color en wordt kosteloos verspreid onder alle leden en donateurs van De Zweef.

Bezoekadres:
Koersendijk 25
7443 PP Nijverdal

Telefoonnummer clubgebouw: 0548 611 821

E-mailadres: goalmagazine.dezweef@gmail.com

Redactie: Ans Winkels, Charles Rozendal, Bart Broens, Roy Nijenhuis, Jan-Pieter van Vree, Ronald Kuipers, Joey Knobben en Mariël Körbl.

Foto omslag: Olivier Reekers (JO8-4)

Druk: Drukkerij Ponsteen

Ontwerp en lay-out: Pieter van Vree (Van Vree Communicatie)

REFLEX

WERK. SPORT. PROMO.

BEDRIJFSKLEDING.

SPORTKLEDING.

PROMOTIEKLEDING.

Bedrijvenweg 34 Nijverdal

Sallandse
Wegenbouw

Sallandse Wegenbouw verzorgt infrawerk van projecten in met name grond-, weg en waterbouw.

Sallandse
United

Sallandse United is teambuilder in de aanleg van sportaccommodaties, voor elke tak van sport.

Sallandse
Milieu en Advies

Sallandse Milieu en Advies heeft alles in huis om milieuproblematiek tot op de bodem op te lossen.

Sallandse
Wegenbouw

WWW.SALLANDEWEGENBOUW.COM

DE VOORZITTER AAN HET WOORD

Beste Zwevers,
De eerste Goal van dit seizoen ligt nauwelijks op de mat of het voorwoord voor de tweede moet alweer worden geschreven. Maar laat ik beginnen met de redactie een compliment te maken voor het mooie overzicht van alle trainers die dit seizoen binnen onze club actief zijn. Een indrukwekkend overzicht dat grote betrokkenheid van veel mensen aantoont maar tegelijkertijd ook laat zien dat er heel wat nodig is om alles op rolletjes te laten verlopen.

Inmiddels hebben we ook de algemene ledenvergadering achter de rug. De vergadering was binnen drie kwartier klaar en dat geeft aan dat we er als vereniging goed voorstaan. Het gaat financieel goed maar ook bestuurlijk loopt het goed. De commissies zijn goed bemenst en waar we zien dat het bij andere verenigingen nog wel eens moeilijk is om bestuursleden te vinden, is ons dat de afgelopen periode met het aantreden van Niek Broeze en Jan ten Hove, vlot gelukt. Verderop in dit clubblad staan ook nog enkele artikelen over wat er nog meer in de algemene ledenvergadering aan de orde is geweest.

Wat gebeurt er verder nog op dit moment. Er is een commissie onder leiding van Rik Engbers en Niek Broeze actief om te kijken hoe we extra kleed- en doucheruimte kunnen creëren. Ons hele clubgebouw is digitaal in beeld gebracht en deze commissie heeft een aantal voorstellen uitgewerkt waarover het bestuur op korte termijn hoopt een besluit te nemen. Zodra dit besluit genomen is, wordt er een informatie avond georganiseerd om de plannen uit de doeken te doen zoals we dat ook hebben gedaan bij de start van de renovatie van de kantine.

Dit seizoen is ook al weer het vierde seizoen dat we in ons huidige tenue spelen. Dat betekent dat het seizoen 2025-2026 de hele vereniging weer van nieuwe wedstrijd-kleding wordt voorzien. Om dit alles op tijd voor elkaar te krijgen is een flinke voorbereiding nodig. Er moeten sponsors worden gezocht, het model van het shirt moet worden bepaald en de benodigde aantallen moeten in beeld worden gebracht. Met levertijden van zestien weken en soms meer is het zaak dit begin 2026

allemaal helder is. De sponsorcommissie en de kledingcommissie zijn hier al druk mee bezig. De kledingcommissie kan daarbij nog wel een of twee nieuwe leden gebruiken die ook overweg kunnen met Excel. Mocht je hiervoor belangstelling hebben, meld je dan bij iemand van de commissie of een bestuurslid. Ook ouders van jeugdleden mogen uiteraard reageren.

En hoe gaat het met het voetbal binnen onze club. Op moment van schrijven zijn we vier wedstrijden onderweg in de competitie en valt er nog niet zoveel over te zeggen. Wat wel opvalt is dat we bij vlagen mooi spel laten zien en dat spelers doorgroeien. We belonen ons zelf nog onvoldoende door het met doelpunten af te ronden. Ik heb er echter alle vertrouwen in dat we daar ook in doorgroeien.

Als dit clubblad op de mat valt staan de kerstdagen en de jaarwisseling voor de deur. Ik wil iedereen, namens het bestuur, hele goede feestdagen toewensen en een gezond 2026. Daarnaast nodig ik iedereen, mede namens De Vriendenkring, van harte uit voor onze nieuwjaarsreceptie op zondag 4 januari om 11.00 uur. Graag tot dan!

Met vriendelijke groet,
Richard Benneker

VAN GAAL
personal training

PERSONAL TRAINING & BOOTCAMP

BOOTCAMP TRAINING:

ZONDAG 09.00 - 10.30
WOENSDAG 19.00 - 20.15
VRIJDAG 09.00 - 10.20

BOOTCAMP BEGINNERS:

VRIJDAG 10.30 - 11.45

VERTREK P- HET RAVIJN NIJVERDAL

WWW.VGPT.NL

NOVICON

Novicon BV
Staalconstructies
Dak- en Wandbeplating
Toelevering in knip- en zetwerken

We doen het veilig
of we doen het niet

Sacharovstraat 4
7575 EA Oldenzaal
T: 0541-573030

www.novicon.nl

DRIEVER PARTYSERVICE

Voor al uw feesten en partijen!
Koude en warme buffetten,
Salades, hapjes, etc.

VERHUUR
Tafels, stoelen, praattafels,
tapinstallaties, servies, etc.

A. Bellstraat 6
Nijverdal tel. (0548) 61 27 57
www.drieverservice.nl

Shell station Rijssensestraat Nijverdal

- Zeer scherp geprijsde kwaliteits brandstoffen
- Washal en doe het zelf wasbox
- Aanhangwagens verhuur
- Vriendelijke medewerkers en goede service
- Op Zaterdag service saterday !!!
- Sandwiches en een groot shop assortiment

Shell station Rijssensestraat Nijverdal

Meer dan 600 m²
fietsplezier!

**FIETSSHOP
DE VALK**

**ALTIJD WAARDEVOL ADVIES,
EEN DESKUNDIG TEAM EN ALLE
TOPMERKEN ONDER EEN DAK**

DEALER VAN: KOGA, RIH, GAZELLE, SPARTA, FOCUS, PUKY ETC.

Tel: 0548 612 990
info@fietsshopdevalk.com
Rijssensestraat 237
7441 AE Nijverdal

WWW.FIETSSHOPDEVALK.NL

ALGEMENE LEDENVERGADERING 2025

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van 13 oktober blikte voorzitter Richard Benneker terug op een jaar vol positieve ontwikkelingen. De aandacht voor fatsoenlijk gedrag werpt zijn vruchten af, de vereniging groeit als nooit tevoren en ook de organisatie staat stevig. Tegelijkertijd vroeg het bestuur aandacht voor nieuwe uitdagingen, zoals het tekort aan velden en kleedkamers.

Aandacht voor fatsoenlijk gedrag helpt

Vorig jaar haalde voorzitter Richard Benneker de landelijke pers met zijn pleidooi voor een beetje fatsoenlijk gedrag op en rond de velden. Hij kreeg veel reacties. Positief en negatief. Tijdens de ledenvergadering op 13 oktober kwam hij daar nog even op terug: het heeft geholpen.

“Waar ik vorig jaar jullie heb meegenomen in een aantal incidenten waar wij als bestuur mee te maken kregen, kan ik zeggen dat de frequentie van dit soort incidenten flink is afgenomen.” De voorzitter denkt dat dat voor een belangrijk deel te maken heeft dat een aantal mensen binnen onze vereniging blijvend aandacht vraagt voor hoe we met elkaar omgaan.

Op de ouderavonden bij de jeugd vraagt men aandacht voor goed gedrag. Ook de trainers, leiders en ouders die zorgen voor fatsoenlijk gedrag in en rond de kleedkamers dragen bij. “Ik roep op om dit te blijven doen, dit is iets dat constant aandacht vraagt”, zei Benneker

Stevig pleidooi voor tweede kunstgrasveld

Het is logisch dat voorzitter Richard Benneker in de Algemene Ledenvergadering terug kwam op de bij de gemeente neergelegde wens voor een tweede kunstgrasveld. Bittere noodzaak, omdat het over de schoenen loopt. Ook waar het gaat om het gebrek aan kleedaccommodatie.

Het feit dat het zo goed gaat binnen onze vereniging heeft ook een keerzijde. We krijgen veel nieuwe leden. Dat is natuurlijk mooi, maar dat betekent dat we kleedkamers en velden tekort komen. Een tijdelijke oplossing voor het kleedkamergebrek hebben we gevonden. We huren twee kleedkamers bij de hockey en in de winterperiode bij de korfbal.

Daarnaast zijn we nu met een commissie onder leiding van Rik Engbers en Niek Broeze aan het kijken wat we binnen ons gebouw nog kunnen met de kleedkamers in gebruik zijn bij de klussenploeg. Zodra we daar wat concretere plannen voor hebben, organiseren we voor alle betrokkenen een info-avond zoals we dat ook gedaan hebben als start van de renovatie van de kantine.

Het gebrek aan velden is een zaak van de gemeente. Vandaar de aanvraag voor een extra kunstgrasveld. Dit zal vast een proces van lange adem zijn. “Binnen de gemeente is inmiddels wel begrip voor de nijpende situatie, maar van begrip koop je geen kunstgrasveld”, zei Richard Benneker.

Op de begroting van de gemeente voor 2026 staat de aanleg van vier kunstgrasvelden. Daar zit De Zweef niet bij, omdat de gemeente zich eerst richt op verenigingen die nog geen kunstgras hebben. Niks mis mee, maar jammer voor De Zweef is dat de gemeente voorziet dat de financiële situatie de komende drie jaar heel slecht zal worden.

Aangaande de kleedkamers en velden deed de voorzitter een klemmend beroep op de leden zich te houden aan de afspraken over de indeling van velden en kleedkamers. Zowel op de zaterdag als op de trainingsavonden. "Er kan niet worden afgeweken van het trainings-schema, ook niet door selectietrainers. Kom op tijd, gebruik de juiste kleedkamer, zet tassen aan de goede kant als er ook een ander team in zit en blijf na afloop niet eindeloos hangen in de kleedkamer. Tenslotte: laat hem schoon achter."

Hetzelfde geldt voor onze fietsenstalling. Ook hierover zijn we met de gemeente in overleg om te kijken of we een extra fietsenstalling kunnen maken. Maar ook hier geldt dat ambtelijke molens niet zo snel draaien.

Nieuwe contributiecategorie

De leden van De Zweef waren het eens met het bestuur om een nieuwe contributiecategorie in te stellen. Dat is de categorie leden die nog wel voetballen, maar niet meer onder de vlag van de KNVB. Ze vielen tot nu toe onder de categorie 'steunend lid', bedoeld voor mensen die niet voetballen, maar wel lid van De Zweef willen zijn.

De afgelopen jaren is het aantal mensen dat nog wel voetbalt, maar niet onder de vlag van de KNVB, behoorlijk toegenomen. Denk aan trainingsgroepen doorde-weeks en op zondag, een onderlinge competitie 35+ en competitie voor vrouwen op vrijdagavond. Iedereen gebruikt kleedkamers en velden.

Men vond het wel logisch dat het bestuur een aparte contributie voor deze groep wilde instellen. Voor deze groep actieve leden geldt per 1 januari 2026 een nieuwe categorie. Naast het basistarief van 8,50 euro per maand gaat het om een bijdrage van 10 euro per kwartaal voor het gebruik van de velden, materialen en kleedkamers. Totaal dus € 35,50 per kwartaal.

Het bestuur maakt duidelijk dat de categorie ondersteunend lid (donateur) alleen bedoeld is voor leden die geen actieve sportactiviteit beoefenen.

De Zweef kan gelukkig wel bestuursleden vinden

Terwijl het overal kommer en kwel is waar het gaat om het vinden van bestuursleden, lukt dat bij De Zweef nog wonderwel. Twee mensen vertrokken en twee nieuwe waren snel gevonden. Een klein wonderdje, waar de club heel blij mee is. Tijdens de Algemene Ledenvergadering op maandag 13 oktober zijn de vertrekkende bestuursleden Kim Praas en Bas Kolkman in het zonnetje gezet en werden Niek Broeze en Jan ten Hove gekozen als nieuwe leden van het bestuur.

Secretaris Stefan Scholten (al bestuurslid sinds 2010!!!) knoopte er weer drie jaren bij aan als lid van het bestuur. "Wij prijzen ons zeer gelukkig met een secretaris als Stefan", zei Benneker. "Hij is veelzijdig, punctueel, attent en de vergaderstukken en andere correspondentie van De Zweef zijn van hoog niveau."

AFSCHEID VAN BESTUURSLID KIM PRAAS: "IK BEN TROTS OP WAT WE BEREIKT HEBBEN"

Sinds 2022 maakte Kim Praas deel uit van het bestuur van De Zweef. Ze begon als aspirant-bestuurslid om te ontdekken of de rol haar zou bevalen. Al snel zette ze zich met overtuiging in, vooral voor de meiden- en vrouwenafdeling van de club.

Kim richtte zich binnen het vrouwenvoetbal op het verbeteren van de structuur, trainingen en opleidingen, de begeleiding van teams én de overgang naar de senioren. Daarbij bouwde ze voort op haar eerdere bestuurservaring bij De Vriendenkring. Samen met Linda Slag vervult ze bovendien de rol van vertrouwenspersoon bij De Zweef, een functie die ze, ook na haar aftreden als bestuurslid, gelukkig behoudt.

Voorzitter Richard Benneker benadrukt Kim haar betekenis voor de vereniging: "Kim speelde een belangrijke rol in de samenwerking met DES en de oprichting van de SVO (Samenwerkende Vrouwen Opleiding, red.). Samen met Jos

van Rhee trok zij dit proces. Ze kent het vrouwenvoetbal van binnenuit en wist daardoor goed om te gaan met de gevoeligheden die daarbij horen. Ze bracht mensen bij elkaar en zorgde voor verbinding."

Blijf allemaal je steentje bijdragen!

Kim kijkt met een goed gevoel terug op deze samenwerking, al vond ze het soms spannend: "Bij mijn aantreden stond deze samenwerking nog helemaal niet op de agenda. Het kwam onverwacht snel langs en onze vereniging had genoeg redenen om deze optie se-

rius te overwegen. Binnen de vereniging hadden veel mensen een mening over deze samenwerking. Dat begrijp ik, en soms deelde ik die ook. Maar vanuit het grotere geheel moest ik die soms opzijzetten. Uiteindelijk hebben we stappen gezet die het vrouwen- en meidenvoetbal echt vooruit helpen."

Ze spreekt trots uit over het resultaat: "We kwamen heel wat hobbels tegen, maar bleven doen waarvan wij denken dat het onze afdeling vooruitbrengt. Daardoor kijk ik met nog meer vertrouwen naar de toekomst."

Voorzitter Richard Benneker heeft alle begrip dat Kim vanwege haar privésituatie haar bestuurstaak neerlegt. Tijdens de jaarvergadering sprak hij zijn dank uit en wenste haar alle goeds: "We weten zeker dat ze op de een of andere manier terugkomt bij onze club."

Kim sluit af met een oproep: "Ik hoop dat een enthousiaste dame het bestuur naast Melanie Paarhus komt versterken. En dat we samen blijven zoeken naar de juiste balans: prestatie en recreatie, plezier op het veld én in de kantine. Zo houden we De Zweef een club voor en door iedereen. Blijf allemaal je steentje bijdragen!"

OOGINK
TRILBETON BV

betonfabriek voor speciaalproducten

Lorkeers Brood Banket Lunchroom IJssalon

Nijverdal: Rijssensestraat 178 T 0548 612 542
Kuperserf 9 T 0548 619 943
Hellendoorn: Dorpsstraat 61a T 0548 657 760
info@lekkervanlorkeers.nl • www.lekkervanlorkeers.nl

Lekker van Lorkeers...!

unica
ict solutions

www.unica.nl/ict-solutions

AFSCHEID VAN BESTUURSLID BAS KOLKMAN: "HET WERK IS NOOIT AF"

Bas Kolkman is allesbehalve een onbekende binnen De Zweep. Hij bekleedde in de loop der jaren talloze rollen: van wedstrijdsecretaris tot jeugdcommissielid, van redactielid tot grensrechter bij het eerste, van assistent-trainer van het tweede tot aanvoerder van zijn eigen team. Ook was hij betrokken bij de organisatie van het 90- en 100-jarig jubileum én maakte hij deel uit van het bestuur. Kortom: een echte clubman in hart en nieren.

In 2022 trad Bas aan voor een tweede termijn als bestuurslid. Na zijn eerdere afscheid in 2017 voelde hij dat zijn werk nog niet af was. "Ik wilde de club graag opnieuw van dienst zijn," vertelt hij. "Er lagen nog genoeg uitdagingen waar ik mijn steentje aan kon bijdragen."

Binnen het bestuur vervulde Bas de rol van algemeen lid, met als belangrijkste taak het faciliteren van alles wat met voetbal te maken heeft. "Zie het maar als manusje-van-alles op voetbalfaciliteer vlak", legt hij uit. "Ik had korte lijntjes met commissies, dacht mee over trainingsschema's, materialen, kleding, veldgebruik en scheidsrechtersindeling. Het doel was om besluitvaardiger te worden en meer aandacht te geven aan ons belangrijkste product: voetbal. Dat hebben we samen goed opgepakt."

Bescheiden als hij is, wil Bas niet wijzen op één specifiek succes. "Het mooiste vind ik dat we als club structureel meer aandacht, middelen en energie hebben vrijgemaakt voor voetbal. Dat gaat op de lange termijn echt zijn vruchten afwerpen. Verder zijn we als vereniging nog met de gemeente in gesprek over een tweede kunstgrasveld. Daar is helaas nog geen positief besluit op genomen. Onze onderbouwing klinkt als een klok, maar dat wil nog niet zeggen dat het veld er volgend seizoen ligt. De aanhouder wint en dan is dat het moment om (eventjes) trots te zijn."

Voorzitter Richard Benneker noemt Bas een onmisbare kracht achter de schermen: "Van Bas kun je zeggen dat hij de stille werker is die ontzettend veel regelt. Denk aan trainingsschema's, het contact met DES, de vrijwilligersavond met quiz, noem maar op. Sinds ruim een jaar houdt hij ons ook goed op de hoogte van wat

er speelt in het raadhuis. Zijn betrokkenheid is groot, maar zijn drukke baan maakt het begrijpelijk dat hij nu een stapje terugdoet. We zijn hem enorm dankbaar voor alles wat hij voor De Zweep heeft gedaan."

Als we Bas vragen of dit afscheid definitief is, vindt hij dat toch wel een rare vraag. "Het werk is nooit af, dat weet iedereen die al even meeloopt bij De Zweep. Of ik nog eens terugkeer in het bestuur weet ik niet, maar betrokken blijf ik zeker. Je zult me nog vaak tegenkomen als materiaalman, scheidsrechter, grensrechter, consul of gewoon als supporter en speler. Want uiteindelijk blijft dat laatste toch het mooiste: lekker tegen een balletje aantrappen met medeliefhebbers, al wordt het steeds wat lastiger om fatsoenlijk mee te kunnen doen!"

KENNISMAKEN MET NIEK BROEZE: “IK VOEL ME ECHT EEN ZWEVER”

Op maandag 13 oktober 2025 stemde de ledenvergadering in met de benoeming van Niek Broeze als nieuw bestuurslid. Voor velen binnen de vereniging is Niek geen onbekende. Hij speelt in De Zweef 2 (zondag), is vader van Teun (JO13-2) en Lena (JO9-2), stond aan de basis van de vernieuwde clubwebsite in 2006 en maakte deel uit van de onafhankelijke denktank die in 2014 een visie schreef over ‘De Zweef over tien jaar’. Voor wie hem nog niet kent: tijd om kennis te maken.

Zijn wieg stond in Hoogeveen

We gaan eerst terug in de tijd, 47 jaar om precies te zijn. Niek kwam toen ter wereld in Hoogeveen. “Mijn ouders komen oorspronkelijk uit Nijverdal”, vertelt hij. “Mijn vader werkte op zee bij de KNSM en mijn moeder was röntgenlaborant in het ziekenhuis van Deventer. Na wat omzwervingen belandden ze in Hoogeveen, waar ik in 1978 geboren werd. Vijf jaar later kwam mijn broertje Thijs.”

Toen Niek vijftien was, verhuisde het gezin terug naar Nijverdal. “Ik kwam in de klas bij Joost van de Born en Niek Dijkstra. Zij voetbalden bij De Zweef, en zo kwam ik bij De Zweef terecht. Thijs koos voor DES, omdat hij op de Beatrixschool zat en daar vooral jongens van DES in de klas had. Hij traint op donderdag bij ons mee, maar voetbalt verder bij DES, waar hij ook vrijwilliger is.”

“Op de HTS zag ik het licht”

Na de middelbare school koos Niek voor de opleiding Bouwkunde aan de HTS in Enschede. “Op de middelbare school was ik zo’n jongen die alles op het laatste moment deed. Geen hoogvlieger, maar op de HTS zag ik het licht. Ik ontdekte dat ik de bouw prachtig vind, en toentertijd vooral technisch tekenen met AutoCAD leuk vond.”

Na de HTS verhuisde Niek naar Delft om verder te studeren. “De universiteit ging me goed af. Het liet me een andere kant van de bouwwereld zien. In 2002 studeerde ik af. Mijn afstudeeronderzoek op de vastgoedafdeling van Essent ging over de toegevoegde waarde van bedrijfsontwikkelend goed binnen de energiemaatschappij. Daarna bleef ik er nog een paar jaar hangen, tot ik in 2006 overstapte naar Bemog, een projectontwikkelaar uit Zwolle. Daar heb ik tien jaar met veel plezier gewerkt.”

Inmiddels werkt Niek ook alweer bijna 10 jaar als ontwikkelingsmanager bij Explorius Vastgoedontwikkeling in Rijssen, onderdeel van bouwconcern Nijhuis. “Bij Explorius ontwikkelen we gebieden waar mensen wonen en werken, vooral in binnensteden. We kopen grond of gebouwen aan en geven ze een nieuwe bestemming. Dat vind ik erg mooi werk. Het is vaak geduld hebben, maar het eindresultaat geeft veel voldoening.”

Dertig jaar samen met Marije

Op zijn zeventiende leerde Niek de Nijverdalse Marije te Wechel kennen. “Dat is inmiddels bijna dertig jaar geleden, en we zijn nog steeds samen.” Marije is ook geen onbekende binnen de vereniging. Ze geeft elke woensdag samen met Marjolein Wigger training aan

een groep ouderen bij De Zweef. “Marije is opgeleid als banketbakker. Twee dagen per week werkt ze bij Lorkeers, daarnaast bij De Wilgenwaard en ze geeft bootcamptrainingen.”

Samen hebben Niek en Marije twee kinderen: Teun (12) en Lena (8). Ze wonen aan de rand van de Kruidenwijk. “Laat Marije dat niet horen,” grapt Niek. “Zij zegt altijd dat we in Hulsen wonen, waar ze is geboren.”

“Ik ben geen geboren Zwever en heb geen familie die hier voetbalt, maar toch voel ik me hier thuis.”

Lid zijn betekent ook iets doen

“Ik vind dat iedereen die lid is van een vereniging zijn steentje moet bijdragen”, zegt Niek stellig, “al is het maar een keer een bardienst draaien of een wedstrijdje fluiten.” “Voor mij hoort dat er gewoon bij en het is ook gewoon leuk om te doen. Ik heb training gegeven aan de teams van mijn kinderen, zat in 2014 in de denktank over de toekomst van De Zweef en hielp in 2006 bij de bouw van de nieuwe website.”

Eerder dit jaar benaderde Richard Benneker hem voor een bestuursfunctie. “Ik wist dat Bas Kolkman zou stoppen en dacht: misschien is dit het moment. Ik ben geen geboren Zwever en heb geen familie die hier voetbalt, maar toch voel ik me hier thuis. Dit is een mooie kans om bestuurlijke ervaring op te doen en mee te denken over de toekomst van de club.”

Starten met een open blik

“In het begin kijk je het even aan, maar na verloop van tijd duiken er vanzelf onderwerpen op waar je energie van krijgt. Zo ben ik nu betrokken bij de uitbreiding van het aantal kleedkamers en bij het onderzoek naar een extra kunstgrasveld.”

Volgens Niek is De Zweef in de basis gezond en goed georganiseerd. “We hebben een sterke vereniging en een stabiele financiële basis. De uitdaging ligt vooral bij de randvoorwaarden: de kleedkamers en de velden. Daar zitten we aan ons maximum. Daarnaast moeten we met de sterke lichten die eraan komen, proberen om als vereniging op een hoger niveau te gaan spelen.”

“Draagvlak is alles”

Bestuurservaring had hij nog niet, maar in zijn werk leerde Niek hoe belangrijk het is om de neuzen de-

zelfde kant op te krijgen. “In mijn projecten draait het vaak om het bij elkaar brengen van belangen. Je moet mensen overtuigen, verbinden en richting geven. Dat is binnen een vereniging niet anders.” Hij lacht: “Thuis kan ik best ongeduldig zijn, maar op mijn werk ben ik juist heel geduldig. Als je iets wilt bereiken, moet je draagvlak creëren. Mensen moeten begrijpen waarom je iets doet en zich er onderdeel van voelen. Dat geldt net zo goed voor De Zweef.”

“De Zweef is voor mij een vriendenclub”

Voetballend beschouwt Niek zichzelf niet als een technicus. “Ik ben meer van het harde werken dan van de sierlijke bewegingen”, zegt hij nuchter. “Ik heb lang in het derde elftal gespeeld. Onder Herman Hegeman hebben we ooit nog om promotie naar de eerste klasse gevoetbald. Ik heb veel respect voor hoe hij het maximale uit een groep wist te halen. Zelf heb ik nooit hoger gespeeld dan het derde, al werd ik ooit opgeroepen voor het eerste toen ze verlegen zaten om spelers. Dat was eenmalig,” grijnst hij. Voor Niek draait De Zweef niet alleen om voetbal. “Het is vooral een sociaal gebeuren. Een vriendenclub. Dat maakt de club voor mij bijzonder.”

“Dat echte Zweefgevoel”

“Als ik op het sportpark kom, voel ik me op mijn gemak”, zegt Niek. “Het gaat om de mensen om je heen. Ik heb twee vriendengroepen waarvan de vrienden grotendeels bij De Zweef voetballen of hebben gevoetbald. Daarnaast beschouw ik het team waarin ik nu al een paar jaar speel als mijn derde vriendengroep. De band die je met elkaar opbouwt, maakt dat je je verbonden voelt met de club.”

“Dat gevoel is bij andere verenigingen waarschijnlijk niet wezenlijk anders. Het hangt vooral af van waar je bent opgegroeid. Toen ik jong was, speelde ik bij HZVV in Hoogeveen. Daar had ik mijn vrienden én het voetbal, maar dat waren twee aparte werelden. Bij De Zweef vallen die werelden samen. Dat maakt het verschil. Misschien is dat ook wel het mooie van een dorp als Nijverdal.”

Niek besluit met een glimlach: “Als je lid bent van een vereniging als De Zweef, dan ben je onderdeel van iets groters. Het draait niet alleen om zelf voetballen of kijken, maar om samen iets neer te zetten. Dat gevoel wil ik vasthouden en verder uitbouwen. We hebben een prachtige club, met elkaar kunnen we er nog meer van maken.”

Steun jouw club en scoor bij tuin & zo

tuin & zo

Zoveel smaken, zoveel tuinen. Ook jouw tuin kun je op honderden manieren inrichten. Tuin & Zo maakt je wegwijs in alle opties die er zijn. Met meer dan 10.000 verschillende artikelen, waarvan een groot deel te zien is in onze showtuin, geven wij een breed beeld van de mogelijkheden.

Doe inspiratie op en laat je adviseren door onze medewerkers.

5%
gaat naar
je club

Koop nu je producten bij tuin & zo en steun jouw club. Tuin & zo stort 5% van het aankoopbedrag terug!

Onze producten

- Beton tegels
- Keramische tegels
- Gebakken bestrating
- Muurelementen
- Kunstgras
- Buitenverlichting

Vind alles voor de aanleg van jouw tuin bij tuin & zo

Maak gebruik van onze bezorgservice of leen gratis een aanhanger voor je bestelling!

Onze openingstijden

⌚ Ma 08.00 - 17.00 uur
⌚ Di 08.00 - 17.00 uur
⌚ Wo 08.00 - 17.00 uur
⌚ Do 08.00 - 17.00 uur
⌚ Vr 08.00 - 17.00 uur
⌚ Za 09.00 - 12.30 uur

☎ 06 57 83 27 27
✉ info@tuinenzonijverdal.nl
🌐 www.tuinenzonijverdal.nl
🏠 Nicolaus Ottostraat 2
7442 DV Nijverdal

JAN TEN HOVE NIEUW BESTUURSLID DE ZWEEF: "IK KAN NIET STILZITTEN"

Jan ten Hove (56) versterkt sinds oktober het bestuur van De Zweef. Hoewel wellicht andere belletjes gaan rinkelen bij het horen van zijn naam, hebben we het niet over de oud-voorzitter. We hebben het over de vader van fysiotherapeut Mike. "Na mijn vertrek bij de Rabobank benaderde Richard Benneker mij voor deze functie, kort hierop heb ik mij ingeschreven als lid."

Laat je de naam 'Jan ten Hove' vallen in Zweef-kringen, dan denken velen meteen aan erevoorzitter Jan ten Hove. De flamboyante clubman die De Zweef dertien jaar lang leidde en wie de vereniging nog altijd haar plek op sportpark Gagelman te danken heeft. Ruim 45 jaar later neemt opnieuw een Jan ten Hove plaats in het bestuur. Niet de erevoorzitter, die in 1996 overleed, maar Jan ten Hove, geboren op 2 oktober 1969 aan de Bibenstraat in Hellendoorn.

De jeugdijaren bij SOS

"Ik voetbalde vroeger bij SOS", vertelt Jan. "Dat is de club die in 2006 fuseerde met Vesos tot vv Hellendoorn. Ik speelde er op een redelijk niveau en was er jeugd-leider en trainer. Dit tot mijn militaire dienst. Dan zit je intern en trainen bij de club lukt dan niet meer. Dus deed ik een stapje terug naar het derde, maar dat was van korte duur. Nota bene tijdens een wedstrijd tegen De Zweef ging mijn knie eraan. Daarna heb ik nooit meer gevoetbald."

Over een mogelijke familieband met de vroegere erevoorzitter bestaat bij hem geen zekerheid. "Mijn vader overleed toen ik veertien was. Hij had familie in Nijverdal, maar hoe die lijnen precies lopen, weet ik niet. Zijn overlijden had grote impact op ons gezin. Mijn vader had een schildersbedrijf dat zijn deuren moest sluiten. Uiteindelijk ben ik er "groot" om geworden, maar het verlies van je vader op een leeftijd dat je zelf pubert, was niet altijd gemakkelijk."

Loopbaan bij de Rabobank

Na het behalen van zijn VWO diploma ging Jan direct aan het werk bij de Rabobank. "Ik volgde een leer-werktraject. Toen dit succesvol afgerond was, volgde mijn militaire dienstplicht, waarna ik uiteindelijk terugkeerde naar de Rabobank. Vooral ingegeven door

mijn moeder en vriendin (en inmiddels vrouw). Anders was ik waarschijnlijk beroepsmilitair geworden. Naast mijn fulltime baan bij de Rabobank ging ik ook weer aan de studie en deed HEAO Commerciële Economie in Enschede, die ik cum laude afrondde."

"Het vormen van teams loopt als een rode draad door mijn leven"

De militaire dienst heeft Jan veel gebracht. "Ik heb daar geleerd hoe een groep los zand kan uitgroeien tot een team. Die dynamiek vind ik nog steeds fascinerend. Ook bij voetbal. Kijk naar ons eerste elftal: de resultaten zijn misschien wisselvallig, maar het wordt wél steeds meer een team."

Na zijn dienstitijd ging Jan samenwonen met Carla, afkomstig uit Raalte. "Eerst in Hellendoorn en sinds 1994 aan de Beethoventlaan in Nijverdal. Daar wonen we nog steeds. Inmiddels zijn we getrouwd en hebben we twee zonen, Mike (22) en Kevin (20). Helaas hebben ze nooit gevoetbald, maar ze waren wel altijd zeer sportief. Kevin studeert Burgerlijk Recht in Nijmegen, Mike is fysiotherapeut bij FysioCentrum Nijverdal en verzorgt sinds vorig seizoen de selectie van De Zweef. Sinds-

dien ben ik bij vrijwel elke wedstrijd van het eerste te vinden. Zo kwam ook de bestuursfunctie op mijn pad.”

Jan werkte maar liefst 35 jaar bij de Rabobank. “Ik begon als cliëntadviseur bij de bank in Hellendoorn-Nijverdal, waar toen zo’n 160 mensen werkten. De lokale betrokkenheid en maatschappelijke impact van de bank was groot. In de loop der jaren groeide ik door, vooral als adviseur van vermogende klanten. Na één van de vele fusies werd ik teamleider/manager en dat ben ik blijven doen met verschillende teams in de hele regio Twente Achterhoek. Dat heb ik met heel veel plezier gedaan. Mijn militaire lessen kwamen daarbij goed van pas. Het smeden van een goed team vond ik altijd de mooiste uitdaging.”

Toch zag Jan de bank veranderen. “De aansturing kwam steeds meer vanuit Utrecht, het lokale karakter verdween, het werd afstandelijker. Ik zat vaker in de auto dan dat ik met mensen sprak. In het voorjaar van 2025 besloot ik dat het tijd was om mijn eigen pad te kiezen.”

Nieuwe energie

“Ik kan slecht stilzitten”, lacht Jan. “Je vindt me in de sportschool, op de gravelbike, wielrenfiets, wandelend of hardlopend, en soms op de golfbaan. Als mijn vrouw Carla thuiskomt van haar werk als manager en praktijkondersteuner in een huisartsenpraktijk, is het huis schoon en staat het eten klaar.” De extra ruimte in zijn agenda zorgde ook voor iets nieuws. “In juni belde Richard Benneker me of ik interesse had in een bestuursfunctie. Ik hoefde niet lang na te denken. Kort hierop schreef ik me in als lid en sinds de jaarvergadering in oktober ben ik officieel bestuurslid.”

Naast de bestuursfunctie wacht Jan begin volgend jaar een nieuwe uitdaging. “Vanaf januari 2026 ga ik tijdelijk aan de slag bij de Stadsbank Oost Nederland. Dat is meer een maatschappelijke organisatie dan een echte bank; ze helpen mensen die het financieel moeilijk hebben. Een mooie kans om iets terug te doen voor de maatschappij.”

“Verschillende karakters maken ons sterker”

De eerste maanden in het bestuur waren nog wat aftastend. “Nu Kim en Bas zijn vertrokken, moeten de

taken opnieuw verdeeld worden. Ik stel graag doelen en zie dat we binnen het bestuur geen eenheidsworst zijn. Dat is juist goed, daar word je als club sterker van. De financiële taken zijn in goede handen, en met mijn achtergrond bij de bank kunnen we elkaar scherp houden.” Over de toekomst denkt hij nuchter maar ambitieus. “Financieel staat de vereniging er goed voor. We willen de accommodatie verder verduurzamen, maar ook de groei van de vereniging goed blijven faciliteren. Een extra kunstgrasveld is echt nodig, al lijkt de gemeente daar nu nog niet in mee te gaan. Sportief gezien zou ik graag zien dat we terugkeren naar de tweede klasse. Gezien de jeugd die eraan komt, is dat realistisch.”

Familiegevoel

Wat Jan vooral opvalt, is de sfeer binnen De Zweef. “Het voelt echt als een familievereniging. Dat is niet uniek, ik denk dat bijvoorbeeld v.v. Hellendoorn een redelijk vergelijkbaar karakter heeft, al profiteert die club misschien wat meer van het dorps karakter. Ik denk dat de betrokkenheid van leden dan soms groter is. Toch mag De Zweef zeker niet klagen en dat moeten we koesteren. Een vereniging draait op leden én op ouders van jeugdleden. Zo heeft bijvoorbeeld ieder team recht op goede begeleiding. Dat betekent niet dat je alleen naar een bestuur hoeft te kijken. Ook ouders kunnen daar hun verantwoordelijkheid in nemen. Hoe je leden of ouders op deze verantwoordelijkheid aanspreekt, is een vraag die mij bezig kan houden.”

“Een goede discussie kan ons verder helpen”

“Natuurlijk hoef je het niet altijd met elkaar eens te zijn”, besluit Jan. “Goede discussies brengen ons verder, zolang we met elkaar in gesprek blijven. We kunnen niet voor ieder lid het perfecte plaatje bieden, maar we doen wél ons best om binnen de mogelijkheden het maximale te bereiken. En als niet iedereen tevreden is, daar loop ik niet voor weg.”

JOOP TIMMER KONINKLIJK ONDERSCHIEDEN: LID IN DE ORDE VAN ORANJE-NASSAU

Op zaterdag 1 november jl. is Joop Timmer door Burgemeester Eijbersen koninklijk onderscheiden tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Joop kreeg zijn onderscheiding voor zijn vele jaren vrijwilligerswerk bij De Zweef, toneelvereniging Nut en Genoegen, Stichting Handycamp, de nationale reserve, de voedselbank en het KWF Kankerfonds.

Burgemeester van de gemeente Hellendoorn Jorrit Eijbersen sprak hem vol waardering toe: “U maakt het verschil. Gestaa, trouw en altijd met volle inzet.” Binnen onze vereniging is Joop voor velen een bekend gezicht. Via zijn vrouw Esther en schoonouders Annie en Johan Kok kwam hij al vroeg in aanraking met De Zweef. Toen zoons Thijs en Daan oud genoeg waren om zelf te gaan voetballen, was het voor Joop vanzelfsprekend om ook zélf iets te betekenen voor de club.

“Waar veel ouders ervoor kiezen om leider of trainer te worden, liet Joop zich juist van zijn sociale, verbindende en creatieve kant zien”, vertelt secretaris Stefan Scholten, die namens het bestuur de aanvraag voor de koninklijke onderscheiding met plezier ondersteunde.

In 2008 sloot Joop zich aan bij de activiteitencommissie en datzelfde jaar nam hij al de voorzittershamer

over van deze commissie. Tot 2014 was hij het gezicht van de commissie. “Een echte kartrekker die met zijn energie en enthousiasme velen wist mee te krijgen” aldus Scholten. “Onder zijn leiding werden tal van activiteiten georganiseerd die De Zweef maken tot wat het is: de gezelligste vereniging van Nijverdal.”

Joop was altijd van de details: alles tot in de puntjes geregeld, alles op tijd klaar. En misschien nog wel belangrijker: hij wist anderen enthousiast te maken om mee te doen. Door zijn inzet heeft een hele generatie (jeugd)leden geweldige herinneringen opgebouwd aan hun tijd bij De Zweef.

Ook nadat hij de commissie in 2014 verliet, bleef Joop op allerlei manieren actief. Zo kroop hij meerdere keren in de huid van Sinterklaas en is hij al sinds 2011 de vaste, altijd goedlachse presentator van de Mini Playbackshow.

Joop laat zien wat vrijwilligerswerk écht betekent: doen wat je kunt, met plezier en met het hart op de juiste plek.

Joop, namens heel De Zweef: van harte gefeliciteerd met deze terechte onderscheiding!

IBZ
Raadgevend
Ingenieursburo

**Raadgevende
Ingenieurs**

Kalenderstraat 29
Postbus 230
7460 AE Rijssen

Tel: 0548-631919
Email: info@ibz-bv.nl
Website: www.ibz-bv.nl

Diensten
IBZ verricht de volgende diensten:

- Ontwerpen, berekenen en tekenen van constructies
- Engineering prefab hout- en betonconstructies
- Staal productietekeningen
- Berekenen en tekenen van constructies in koudgevoerd staal
- Adviseren en begeleiden leveranciers t.b.v. KOMO-productcertificaten
- Schade inspecties en rapportages
- Bouwbegeleiding en toezicht
- Second-opinion onderzoeken
- Bouwbesluit berekeningen
- Advisering brandveiligheid

Sectoren
IBZ is werkzaam in de onderstaande sectoren:

- ☒ Agrarische bouw
- ☒ Utiliteitsbouw
- ☒ Woningbouw
- ☒ Industriële bouw
- ☒ Parkeergarages
- ☒ Kunstwerken
- ☒ Renovatie / restauratie

Hout
Staal
Beton
Funderingen

Een legende kan men niet verbeteren
-behalve de details!

leferink
SCHOENEN
NIJVERDAL

LOWA
simply more...

De Renegade GTX® Mid is al jarenlang een van de populairste modellen uit de All Terrain collectie van Lowa. Mede dankzij haar heerlijke pasvorm, kwaliteit en waterdichtheid. Deze multifunctionele wandelschoen heeft een frisse look, een soepele pasvorm, is licht van gewicht en heeft een stabiele en gripvaste zool.

www.wandelschoenen.nl
www.leferink-schoenen.nl

BENTE KORBELD: "IK KAN SLECHT TEGEN M'N VERLIES, MAAR GELUKKIG HEBBEN WE ALTIJD NOG EEN DERDE HELFT"

Ik spreek met Bente Korbeld (26), een bekend gezicht binnen De Zweef. Al sinds 2009 is ze actief bij de club en inmiddels een vaste kracht bij Vrouwen 2. Een fanatieke speelster met een nuchtere kijk, een goed gevoel voor humor en een groot hart voor de vereniging.

Kun je jezelf kort voorstellen voor wie jou nog niet kent?

Ik ben Bente, 26 jaar, en ik voetbal bij De Zweef sinds 2009. Op dit moment speel ik in Vrouwen 2. Ik ben begonnen bij de F'jes, daar heb ik alleen even meegetraind, maar mijn eerste echte team was de ME-6 of ME-7. Grappig genoeg was Harry Legtenberg, die nu weer mijn trainer is, toen ook al mijn trainer. We speelden toen met een meidenteam in de jongenscompetitie. De jongens dachten dat ze het makkelijk zouden hebben tegen ons, maar uiteindelijk werden wij dik kampioen!

Waar ben je opgegroeid?

In Nijverdal, in de wijk Noetsele. Thuis waren we met mijn vader, moeder en broer. Mijn vader en broer voetballen allebei bij De Zweef. Ondanks wat mankementen voetbalt mijn vader – beter bekend als Curry ;-)- nog steeds. Voetbal is me dus met de paplepel ingegoten.

Was je als kind ook al sportief?

Zeker! Voor ik ging voetballen deed ik aan ritmische gymnastiek, best fanatiek ook. Vijf keer per week trainen en zelfs Nederlands kampioen geweest in een verleden. Later deed ik dat een tijdje tegelijk met voetbal, maar dat werd gewoon te veel. Gymnastiek was behoorlijk streng, dus op een gegeven moment had ik er wel genoeg van.

Ik hoorde over je bijnaam 'Bennie'. Waar komt die vandaan?

Geen idee eigenlijk, haha! Op de basisschool noemde

iemand me zo, en dat vond ik toen vreselijk. Maar bij De Zweef kwam het opeens weer terug en inmiddels is het niet meer weg te krijgen. Mijn vriendinnen buiten het voetbal noemen me nu zo, en zelfs mijn broer en collega's zijn erachter gekomen. Maar tegen die laatste heb ik gezegd: dat gaan we niet doen!

Zijn er meer bijnamen in het team?

Oh ja hoor! Zo heet Angela bij ons 'Ett'. Niemand noemt haar nog bij haar echte naam. Laatst stond er "Angela" op het corveelijstje en met name de jonge meiden vroegen zich af wie dat was.

Wat heb je van gymnastiek meegenomen naar het voetbal?

Niet zoveel eigenlijk, haha. Alle lenigheid is verdwenen, de spieren zijn alleen maar korter geworden van al dat voetballen. Misschien wel de discipline, dat ik gewend ben om door te zetten en hard te trainen.

Op welke positie speel je nu?

Ik begon als middenvelder, maar tegenwoordig speel ik meestal op het aanvallende middenveld of soms als spits. We hebben geen vaste spits, dus ik duik daar vaak in. Aanvallen vind ik gewoon veel leuker dan verdedigen. Als ik moet verdedigen, sta ik liever even wissel, haha!

Hoe zou je jezelf als speler omschrijven?

Sloom, haha! Maar vooral iemand die hard werkt. Ik ben fanatiek, wil altijd winnen, maar wil ook dat het leuk

gelukkig verzekerd

Zicht

risico- en
verzekeringsadviseurs

gelukkig geregeld!

Smidsweg 51
7441 EK NIJVERDAL
0537 - 891 131
nijverdal@zichtadviseurs.nl

WWW.ZICHTADVISEURS.NL

“180 vrouwen
in de kantine van
een voetbalclub,
dat zegt eigenlijk
al genoeg.”

blijft. Ik heb vaak een coachende rol en probeer anderen beter te laten spelen.

Hoe ga jij om met tegenslagen of mindere wedstrijden?

Niet goed, eerlijk gezegd. Ik kan slecht tegen mijn verlies. Ik heb wel eens met tranen in mijn ogen in het veld gestaan. Afgelopen seizoen hebben we lang voor het kampioenschap gestreden, maar toen dat uiteindelijk niet lukte, moest ik daar echt even van bijkomen. Gelukkig hebben we altijd nog de derde helft, waardoor ik me snel weer beter voel.

Wat maakt jouw team bijzonder?

De gezelligheid! We hebben een heel open team. De jongste is negentien en de oudste bijna veertig, en toch klikt het supergoed. Iedereen hoort erbij en nieuwelingen voelen zich snel thuis. Mijn huidige vriendinnengroep is zelfs ontstaan uit mijn vroegere voetbalteam. We spelen al jaren samen en hebben toernooien in onder andere Duitsland en Denemarken meegemaakt. Ervaringen die je nooit meer vergeet.

De samenwerking met vv DES loopt nu een paar seizoenen. Hoe ervaar jij dat?

Ik snap dat het voor de toekomst van beide clubs beter is. Ons team is een volledig Zweef-team, dus wat ons betreft had het niet gehoeven. Maar zoals ik al zei: we moeten vooruitkijken en dan is dit de juiste stap.

Je hebt HBO Forensisch Onderzoek gestudeerd. Waarom koos je voor die richting?

Ik heb eigenlijk nooit precies geweten wat ik wilde en nog steeds niet helemaal, haha. Uit beroepskeuzetesten kwam steeds iets met 'onderzoek' en dat vind ik ook leuk. Na een open dag vond ik de opleiding interessant. Ik heb me ingeschreven, de toelatingstoets gehaald en toen was plan B (een tussenjaar) van de baan. Ik werk nu bij CCV in Arnhem, waar ik ook mijn afstudeerstage heb gedaan.

Je bent actief bij de Vriendenkring. Wat vind je leuk aan dat vrijwilligerswerk?

Naast dat De Zweef natuurlijk een voetbalvereniging is, vind ik het belangrijk dat er ook gezellige activiteiten zijn. Dat zorgt voor binding binnen de club. Ik hou van organiseren. Tijdens vriendinnenweekenden neem ik ook graag de organisatie op me. Mijn vriendin en teamgenoot Maudy zat al bij de Vriendenkring en toen er een plek vrijkwam vroeg ze of ik erbij wilde komen. Zo ben ik erin gerold.

We hebben pas nog de Gooische Bingo georganiseerd. Dat was een groot succes: 180 deelnemers! 180 vrouwen in de kantine van een voetbalclub, dat zegt eigenlijk al genoeg.

Wat betekent De Zweef voor jou persoonlijk?

Heel veel. Ik ben er drie keer per week en op zaterdag heel wat uurtjes, dus het is echt een groot deel van mijn leven.

En buiten het voetbal, wat doe je graag?

Buiten het voetbal om kook ik graag. Niet dat ik elke dag uren in de keuken sta, maar met kerst een zevengangen-diner maken vind ik fantastisch. Daarnaast ben ik groot fan van FC Twente. Als er een kaartje vrijkomt, ga ik graag naar een wedstrijd. Dat fanatisme heb ik van huis uit meegekregen — mijn vader en broer zijn ook echte fans. Verder kijk ik graag Formule 1; dat is natuurlijk iets heel anders, maar ik vind het leuk om te volgen.

Hoe ziet voor jou een perfecte vrije dag eruit?

Rustig wakker worden, tijd doorbrengen met mijn kleine neefje van zeven maanden en 's avonds gezellig een drankje doen met vriendinnen, niet al te laat naar bed, zodat ik de volgende dag ook nog fit ben.

Als je niet hoeft na te denken over werk of geld, wat zou je dan het liefst doen?

Poeh, als ik dat eens wist, haha. Maar ik weet wel dat ik heel graag alle continenten een keer zou willen zien. Dus waarschijnlijk zou ik lekker veel gaan reizen!

Heb je persoonlijke doelen voor de komende tijd?

Nee, overleven, haha. Gewoon lekker doorgaan en genieten van de dingen die op mijn pad komen.

Wat zou je willen meegeven aan jonge meiden die net beginnen met voetballen?

Zorg vooral dat het leuk en gezellig blijft. En als je echt op niveau wilt voetballen: blijf zo lang mogelijk bij een jongensteam, daar leer je ontzettend veel van.

VERNEBERG
SECURITY
TEAM

**WIJ STAAN VOOR DE
VEILIGHEID VAN DE
CLUBACCOMMODATIE**

VERNEBERG.COM

35 VRAGEN AAN CASPER GROFFEN

8 JAAR | J09-4

Hoe oud ben je en in welk team speel je?

Ik ben 8 jaar en speel in J09-4.

Waar ga je naar school?

De Rietslenke.

Met wie woon je?

Ik woon met Alex, papa, mama, Milan en Beer.

Wie zijn je beste vrienden?

Milan en Jack.

Hoe ben je bij voetbal gekomen?

Bijna mijn hele familie voetballt.

Wat vind je het leukst aan voetbal?

Scoren.

Heb je een vaste positie in het veld?

Dit jaar speel ik meestal rechts op het middenveld.

Wat vind je leuk aan De Zweef?

Ik heb een leuk team en de meeste mensen kennen mijn vader. Mijn vader (Rick, red.) geeft op de donderdag training en is ook onze coach.

Heb je een voetbaldroom?

Gescout worden en bij FC Twente voetballen.

Wat zijn je hobby's?

Gamen en fietsen.

Welke superkracht zou je willen hebben?

Supersnelheid.

Wie of wat zou je voor één dag willen zijn?

Messi.

Heb je een huisdier?

Ja, een kat. Ze heet Beer.

Wat vind je echt stom?

Verliezen bij een voetbalwedstrijd.

Waar ben je heel goed in?

Voetbal, vind ik zelf.

Wat droomde je laatst?

Dat ik bij FC Twente voetbalde.

Waar word je blij van?

Op school voetballen met m'n vrienden.

Waar zou je graag op vakantie gaan?

Turkije. Lekker warm, lijkt me fijn.

Wat is je belangrijkste bezit?

Mijn voetbal, mijn gezin en de Playstation.

Wat vind je het leukst aan jezelf?

Alles.

Wat zou je doen met het geld als je de Postcodeloterij wint?

Twee katjes erbij kopen.

Wie is de liefste van de hele wereld?

Papa en mama.

Van welke muziek word je vrolijk?

Nederlandstalige muziek zoals Eleonora van Jannes en muziek van de Snollebollekes. Ook vind ik Europapa van Joost Klein een mooi nummer.

Waar zou je het allerliefst willen wonen?

Op de plek waar ik nu woon, dus gewoon in Nijverdal.

Waarvoor mag je 's nachts wakker gemaakt worden?

Oud en nieuw!

Wat is je favoriete spel

Pokémon Monopoly!

Wat is je favoriete dag van het jaar?

6 februari, dan ben ik jarig.

Wat vind je doodeng?

Alleen zijn in het donker.

Wat zou je het meest missen als het er niet meer was?

M'n ouders, broertjes en vrienden.

Wat eet je het liefst?

Papa's spaghetti.

Naar welke tijd zou je willen reizen met een tijdmachine?

Naar de toekomst. Dan kan ik kijken hoe het eruit ziet en of ik hierin nog iets kan veranderen.

Hoe belangrijk is internet voor jou?

Zonder internet kan ik me ook wel vermaken.

Wat is je favoriete film, serie of programma?

De Karateschappen.

Lees je weleens een boek?

Welk boek las je als laatste?

Ik lees heel veel boeken. 'Koen kampioen gaat voor Oranje' heb ik pas gelezen.

Hoe ziet je leven er over tien jaar uit?

Dan koop ik een eigen huis en speel ik bij FC Twente.

TOITOI

WILLEM ALEXANDERSTRAAT 9A • 7442 MA NIJVERDAL
0548-624131 • info@grandcafetoitOI.nl

WWW.GRANDCAFETOITOI.NL

“Mijn voetbaldroom is gescout worden en bij FC Twente voetballen!”

ENGIE

Samen maken we Nederland duurzaam!

ENGIE.com

Schwarte Assurantiën

VERZEKERINGEN HYPOTHEKEN FINANCIERINGEN

Korenweg 2 7441 CR Nijverdal

Telefoon (0548) 613499 Fax (0548) 617170

E-mail info@schwarte-assurantien.nl

Een hypotheek lastig? Nee, joh!
Regel in vier stappen jouw
HypotheekDeal.

HypotheekDeal.nl

WE STAAN
NAAST JE
ALS MENS EN
SPECIALIST

Samen gaan!

deJong&Laan

SVO DE ZWEEF/DES VRI

Bovenste rij vlnr: Bente Bouwmeester, Eline Vos, Lisa Volkers, Patty Verkooijen, Lyen Driever, Suz Spijkerman, Leyla Scholten.

Middelste rij vlnr: Marco Nijenhuis, Marith van der Steege, Liv Nijenhuis, Suze Tuller, Romee van Doornspeek, Iris Volkers, Cheyenne Klink, Roy Scholten.

Voorste rij vlnr: Roos Hemmink, Maud Nijkamp, Lonneke Schotman, Iris Spijkerman, Maudy Karkdijk

Niet op de foto: Roos Mensink en Eva Voortman

KENNISMAKEN MET: JO8-4JM

“WINNEN IS MOOI, MAAR HET GEHEIM VAN EEN GOED TEAM IS DAT JE HET SAMEN DOET.”

De eerste beginselen van het voetbal leer je bij De Zweef bij de mini's. Sommige spelers spelen vervolgens in een 'voorloop' competitie tegen teams uit de gemeente in een JO7 team, maar het voetballen begint echt in een JO8 team. Iedere zaterdag ochtend: wedstrijden op kwartveld die vier keer tien minuten duren. Allemaal op een kluitje en ranja na afloop. Soms een traan of boze blik bij verlies, maar meestal met een grote glimlach het veld af. Ook dit seizoen maken wij kennis met een aantal JO8 teams zodat wij de nieuwste Zweefers een beetje beter leren kennen. Deze keer is het de beurt aan JO8-4!

Op aanwijzingen van zijn vader neemt de jongste telg van dit team, Senn Ebben, de bal mee naar voren en probeert af te werken op doel. Hij mist. "Luister dan ook eens naar je vader!" horen we trainer Peter Ebben zeggen. De eindpartij is nog volop bezig en naast dat het leuk is om te kijken naar spelers die plezier beleven aan het spelletje, is het met een aangename temperatuur geen straf om te blijven kijken. De fotograaf van het GOAL!Magazine dacht daar op de bewuste speeldag anders over. "Het kwam met bakken uit de lucht en hij is al snel huiswaarts gekeerd", geeft trainer Adriaan Waggeveld aan. "Nu was de wedstrijd ook niet om over naar huis te schrijven", valt Peter hem bij. "We verloren met 0-15 van PH en vonden het na drie partjes mooi geweest. De kinderen waren drijfnaat en we hebben iedereen lekker laten douchen."

De training loopt ten einde en Adriaan roept alle spelers bij zich. Peter legt uit dat de trainers er een gewoonte van maken om iedere training samen te beginnen én af te sluiten. Ondertussen belooft Adriaan de speler die de meeste pionnen opruimt een prijs. De spelers weten niet hoe snel ze moeten rennen. Zelfs JO10-3, dat naast hen traint, moet het even zonder veldafscheiding doen. Het veld is in recordtijd opgeruimd. Tijd voor het interview.

Het teamgevoel: "We zijn allemaal vrienden"
JO8-4 speelt in de 5e klasse en de resultaten zijn nog wisselvallig, maar dat zegt niet alles. Dit team staat voor plezier, vriendschap en een flinke dosis enthousiasme. Of zoals trainer Adriaan het mooi samenvat: "Winnen is mooi, maar het geheim van een goed team is dat je het samen doet." Olivier Reekers speelde vorig jaar ook al met de meeste spelers in een JO7 team. "Nu we in een echte competitie spelen, is het wel wat lasti-

ger. We hebben nog maar twee wedstrijden gewonnen. Dat mag dus nog wel wat beter."

Evi ten Hove vertelt dat iedereen in het team goed met elkaar kan opschieten. "We zijn allemaal vrienden. Soms spreken we na de wedstrijd ook af om samen te spelen." Jesse Teterissa vult aan dat hij het leuk vindt om in een gemengd team te spelen. "Ik vind het leuk met meisjes in het team. Ik denk wel dat ze meer van jongens leren dan wij van meisjes", zegt Jesse met een glimlach. Het plezier spat er bij de training af, maar er wordt ook serieus gevoetbald. "Misschien moeten we nog iets beter leren om de bal af te pakken. Soms lopen we elkaar een beetje in de weg, dan staat er weer iemand op mijn voeten en vallen we allebei om", aldus Jesse.

Dromen over Sem Steijn of Cristiano Ronaldo

Bij Senn zit het voetballen in het bloed. "Ik voetbal al sinds de mini's. Van papa moest ik eigenlijk zeggen dat ik van mijn vader (Peter) en opa (Richard) bij De Zweef moest gaan voetballen, die hebben zelf ook bij De Zweef gevoetbald." Senn gaat graag naar de voetbal en vindt vooral de training leuk met natuurlijk de eindpartij. "Of die oefening waarbij we in een groot vierkant moeten dribbelen en één of twee spelers de bal proberen weg te schieten. Dat vind ik het leukst." Tijdens wedstrijden gaat Senn vol voor de goal. "Scoren vind ik het leukst. Dan ga ik altijd heel hard juichen. Net als mijn moeder, die hoor je dan overal bovenuit!" Zijn droom? "Later wil ik bij Feyenoord spelen. Net als Sem Steijn. Die vond ik ook al goed toen hij nog bij FC Twente zat."

Nathan Nijhoff deelt die ambitie. "Ik wil net zo goed worden als Cristiano Ronaldo", zegt hij zonder twijfel. Trainer Adriaan knikt bevestigend: "Nathan geeft nooit op. Hij blijft maar gaan." Hij speelt meestal op het middenveld en herinnert zich trots al zijn doelpunten: "Ik denk dat ik het eerste partje misschien wel twaalf doelpunten heb gemaakt!" Evi vindt Nathan daarnaast heel goed omdat hij zo snel is. "Nou, ik vind jou de beste speler hoor Evi" zegt haar vriendin Ava Waggeveld. Meysam Tijhof droomt hardop om net zoveel doelpunten als Nathan te maken: "Als ik trainer was, zou ik mezelf in de spits zetten. Nu speel ik meestal achterin. Maar ik ben wel goed in het afpakken van de bal."

De meiden van JO8-4

Ava, Evi en Reeva vormen het vaste trio meiden in het team. Ava begint vaak als keeper. "Ik vind keepen leuk, als speler vind ik het afpakken van de bal nog wel moeilijk." Evi staat ook regelmatig onder de lat. "Ik ben alleen niet zo goed in het tegenhouden van penalty's", zegt ze eerlijk. Reeva Scharphof laat vooral van zich horen door haar doelpunten én assists. Al moest trainer Adriaan even uitleg geven wat dat laatste is. "Dat is een voorzet aan een medespeler van waaruit gescoord wordt", helpt trainer Adriaan haar. "O ja!" zegt Reeva lachend. De meiden vinden vooral de wedstrijden van het team leuk legt Reeva uit. "Ik heb niet altijd zin om te trainen. Dan ga ik grassprietjes tellen. Of rubberen korreltjes." Evi beleeft ook veel plezier aan de zaterdagen omdat ze na de wedstrijd nog kan afspreken met haar voetbalvriendinnen. "Ik kan niet altijd hoor", zegt Ava. "Ik kijk ook wel eens bij mijn broer Mees, die in JO11-2 speelt. Hij heeft ook al eens in het magazine gestaan", aldus een trotse Ava.

De trainers: plezier maken en willen winnen

J08-4 heeft een flinke staf: Pim, Peter, Adriaan en Maarten. Pim, zelf speler van J015-1, is er altijd bij. "Ik vind het leuk om jonge spelers wat te leren. Je leert ook veel over hoe je met kinderen omgaat." Hij richt zich vooral op de basis. "Eerst goed leren passen en aannemen. Winnen is mooi, maar plezier is belangrijker. Als de spelers een keer verliezen, dan zeg ik gewoon 'de volgende keer beter'. Dat hoort er ook bij!"

Peter traint op dinsdag en is er zaterdag altijd bij. "Ik ben vrij fanatiek. Dat was ik vroeger als speler ook. Voor mij hoort plezier bij winnen. Tijdens trainingen zorg ik dat iedereen een keer wint bij oefeningen." Hij ziet de groei van het team. "Toen ik erbij kwam, wonnen we meteen onze eerste wedstrijd. Nu zie ik dat de spelers steeds beter het spel begrijpen. Daarover ben ik positief verrast." Adriaan is de trainer op donderdag en begeleidt op zaterdag. "Het is een gezellig team. Soms iets té gezellig", lacht hij. "Dan is voetballen best lastig. Maar we werken eraan dat ze echt als team spelen. Winnen is mooi, maar lol hebben is belangrijker."

Naast het geven van trainingen hebben de trainers zelf ook de nodige ambitie. Zo volgt Adriaan iedere vrijdagavond de KNVB-cursus Voetbalcoach 1. "Ik zou dat ook graag willen" geeft Pim aan. "Helaas ben ik nog iets te jong."

Ouders en betrokkenheid

Naast de trainers laten de spelers van J08-4 zich ook aanmoedigen door hun betrokken ouders. "Bij elke training staat er wel minimaal één ouder van iedere speler te kijken", vertelt Peter. "Ook bij de wedstrijden is iedereen er. Zelfs toen het laatst met bakken uit de lucht kwam, stonden ze er nog."

De playbackshow: ook een teamwedstrijd

Over een paar weken is de jaarlijkse playbackshow weer. J08-4 is al druk aan het oefenen. "Sanne en Sanne zorgen voor een mooie act", verklappen Adriaan en Peter. "Ook daaruit blijkt dat ouders graag wat willen doen voor dit team." Voor Ava is dat hét hoogtepunt van het jaar. "Eigenlijk zit ik op voetbal omdat ik met de playbackshow mee wil doen!" Peter lacht: "Ze krijgt gelukkig steeds meer plezier in het voetballen, dus ze maakt het seizoen zeker af."

DE ZWEEF J08-4JM

Beneden van links naar rechts: Meysam Tijhof, Reeva Scharphof, Ava Waggeveld, Evi ten Hove, Senn Ebben
Midden van links naar rechts: Olivier Reekers, Jesse Teterissa, Nathan Nijhoff
Boven van links naar rechts: Peter Ebben, Pim Kogelman, Adriaan Waggeveld, Maarten ten Hove

WAT JE OOK ZOEKT IN HOUT EN BOUWMATERIALEN > DOEN WE.

Bouwmaterialen | Hout en plaat | Tegels | Keukens | Sanitair

- Beste service
- Flexibele logistiek
- Juiste voorraad
- Vakkundig advies

BMN | BOUWMATERIALEN > bmnnijverdal.nl
 Arnhem | Deventer | Doetinchem | Enschede | Haaksbergen | Hengelo | Ootmarsum | Winterswijk

Het adres voor....
Mobiliteit

- Nieuwe auto's
- Occasions
- Onderhoud
- APK
- Banden
- Aircoservice
- Ruitservice
- Schadeherstel

En nog veel meer.....

0548 - 618 607
www.akro.nl Fuutweg 13, Nijverdal

*in de
Gauwe Geit*

www.indegauwegeit.nl

*Dagelijks een heerlijke sortering
gebak uit eigen bakkerij en vele
ambachtelijke specialiteiten in brood*

Bakkerij Nieuwenhuis

*Een sportieve dag kan
niet beter beginnen*

www.bakkerijnieuwenhuis.nl
 Bakkerij Nieuwenhuis
 Constantijnstraat 48
 Nijverdal Tel: 621014

TRAINERS UITGELICHT: MARK JANSEN OF LORKEERS

Het zijn de vrijwilligers met de passie voor het spelletje. Dankzij hun inzet kan iedereen bij De Zweef trainen, spelen, groeien maar vooral plezier hebben in voetbal. Van de jongste jeugd tot de senioren. Ieder team staat of valt met de inzet van een enthousiaste trainer.

Een van deze enthousiaste trainers is Mark Jansen of Lorkeers. We spreken met hem af bij hem thuis. Thuis in Groot Lochter. Daar woont hij nu alweer twintig jaar. Samen met Miriam en met zijn kinderen Lars en Merle. Op een steenworp afstand van zijn ouderlijke huis. Onder het genot van een door dochter Merle zelfgebakken appelflap en een kop koffie trappen we het interview af.

Mark, wat doe je in het dagelijkse leven?

"Ik werk als verpleegkundige op de ambulance. Een dynamische baan waarbij je bij de start van een dienst nog niet weet wat de dag brengt. Je draagt de verantwoordelijkheid voor de patiënten en pakt de leiding bij een medische calamiteit. In mijn werk kun je mensen echt helpen. Ik heb altijd gewerkt in de zorg. Het voordeel van mijn huidige baan is dat ik veel buiten ben. Dit werk kent wisselende diensten en dat maakt het plannen van een training wel eens lastig."

Heb je zelf ook gevoetbald bij De Zweef?

"Jazeker. Als voetballer begonnen en als keeper geëindigd. Op zevenjarige leeftijd begon ik met voetballen bij De Zweef. Meestal in de lagere elftallen. Bij de 'vroeger' D3 kwam ik op doel te staan. En vanaf dat moment doorliep ik als keeper alle selectie elftallen. Ik heb van die tijd genoten. Fanatiek trainen en op divisie-niveau wedstrijden spelen. Na mijn tijd als speler ben ik begonnen als keeperstrainer. Dat heb ik gedaan tot aan de geboorte van mijn zoon Lars. Toen ben ik gestopt bij De Zweef. Een jong gezin, werken in de zorg, het was allemaal niet meer te combineren."

En dan ben je ineens wekelijks te vinden langs de BMX-crossbaan!

"Lars is op jonge leeftijd gaan fietscrossen bij de Lochsprinters. En hij bleek er talent voor te hebben. Hij heeft jarenlang op hoog niveau gefietst. Nationaal en Europees. Met het gezin zijn we stad en land afgereisd. Zelf ben ik nog een tijdje voorzitter geweest bij de Lochsprinters. Maar mijn kracht ligt niet op bestuurlijk niveau. Bijna twee jaar geleden is Lars gestopt met de BMX. Het was wel mooi geweest. Als gezin betekende dit dat we het drukke en gejaagde leventje van de topsport achter ons konden laten."

Veel oud-Zwevers komen terug als de kinderen gaan voetballen. Dat geldt uiteindelijk ook voor jou.

“Lars ging voetballen bij de JO17-3. Voor dat elftal was nog geen vaste trainer. Op verzoek van Chantal Kok ben ik begonnen met twee keer in de week een training verzorgen. Met daarnaast de coaching op zaterdag. Door vaste begeleiding en het maken van wat afspraken zag je de opkomst bij de training verbeteren. De spelers raakten enthousiast. Waardoor de sfeer en vervolgens het spel verbeterde. Bij mij heeft dit ook iets aangewakkerd. Ik heb er plezier in gekregen.”

Je hebt passie voor voetbal, maar hoe begin je als trainer?

“Het is in het begin wel een beetje zoeken. Het vinden van goede oefenstof. Daarvoor kijk ik veel op internet. Daarnaast put ik uit mijn eigen ervaring als speler. Ook vanuit De Zweef wordt wel wat oefenstof aangeboden. De oefeningen pas ik dan aan. Aan het niveau van de groep. In het begin heb ik veel gehad aan de oefenstof die ik ontving van Helmut van Rhee. Die heeft mij daar heel goed bij geholpen. In het begin zijn alle handvatten welkom.”

Je bent na dat eerste jaar trainer gebleven.

Welk elftal train je op dit moment?

“Op maandag en woensdag ben ik trainer van de JO19-3. Van dit team ben ik ook leider op zaterdag. Op woensdag ben ik daarnaast keeperstrainer voor de jeugd onder -13. En ik train de JO19-2 op de donderdagavond. Daar gaat wel wat tijd in zitten. Doordeweeks sta ik zo’n vijf en een half uur op het veld. Drie uurtjes op zaterdag en dan vergeet ik nog de voorbereidingstijd.”

Zo, dat zijn heel wat uurtjes, wat is jouw drijfveer om die tijd erin te steken?

“Mijn belangrijkste drijfveer is dat de jongens lol hebben op de training, progressie maken als team en als individuele speler beter worden. Ik heb aan Mauro Alves de Melo een goede trainer die mij wekelijks helpt. Zo kan ik naast het verbeteren van het team ook aandacht schenken aan het individu. Door eens iemand apart te spreken op een training. Het is zo mooi om een team gedurende een seizoen te zien groeien. Daar krijg ik energie van. Al moet ik soms mijn eigen fanatisme en

“Het is zo mooi om een team gedurende een seizoen te zien groeien.”

ongeduld temperen. Zo’n proces heeft tijd nodig. Maar als je dan op een gegeven moment delen van een training terugziet in een wedstrijd. Dat is ontzettend mooi.”

Hoe train je dat dan en waar ligt bijvoorbeeld de focus aan het begin van een seizoen?

“De competitie start begon voor ons al na de eerste trainingsweek. Conditioneel was er dus een flinke achterstand. Spelers die al na 35 minuten gewisseld wilden worden. Op de training focus je dan op het conditionele aspect. Veel sprintjes en lopen met sprintladders. Maar ook weer niet te fanatiek. Want je wilt geen blessures oplopen in de beginfase. De conditionele training combineer je dan bijvoorbeeld met voetbaltechnische

oefeningen. Vervolgens breid je dat uit met het trainen van driehoekjes en positiepelletjes. Gedurende het seizoen kijk je wat er ontbreekt in het spel. Zaken die je signaleert in de wedstrijd. Je probeert de trainingen daar dan op aan te passen.”

Ben je een trainer van de discipline?

“Ik ben van de eigen verantwoordelijkheid. Door te spiegelletjes laat ik ze bepaalde zaken voelen. Een voorbeeld. Er was een training dat de jongens vijf minuten te laat op het trainingsveld stonden. Toen ben ik de training zonder aankondiging vijf minuten eerder gestopt. De verbazing bij de spelers op zo’n moment was groot. De spelers die je dan op zo’n manier probeert te confronteren met hun eigen tekortkoming, het niet nakomen van een afspraak. Ik heb de jongens ook weleens eerder naar huis gestuurd. Toen liep het van geen kant. Maar gelukkig is dat bij die ene keer gebleven. Ik heb een groep die hard werkt op de training. En terugkomend op die discipline. Dat heeft niet altijd zin. Ik heb jongens die doordeweeks en ook op zaterdag moeten werken. Dan kan ik wel zeggen wie niet traint, die speelt niet. Maar dat is niet eerlijk. Ik vind wel dat je je op tijd moet afmelden. Dat kun je niet op het laatste moment doen.”

Hoe is het seizoen voor JO19-3 begonnen en wat zijn jouw doelstellingen?

“Dit is een beetje een confronterende vraag (lachend). Want we hebben de eerste periode nog geen punten behaald. De JO19-3 is een gemêleerd gezelschap. Spelers uit het oude JO17-3 en wat jongens die weer begonnen zijn met voetballen. Ook hebben we helaas te maken met wat blessures. Het team moet aan elkaar wennen.

Onze doelstelling is om deze periode nog ergens een puntje te sprokkelen.

Ik probeer daarbij met name de positieve dingen te benoemen. Maar ik mag ook graag de motivatie met een plaagstoot prikkelen. Door de spelers te wijzen op de stand. Of door een waardeloze bal in een wedstrijd te benoemen. Onze doelstelling is om deze periode nog ergens een puntje te sprokkelen.”

Vlak voor het drukken van dit GOAL!Magazine horen we dat JO19-3 inmiddels twee wedstrijden heeft gewonnen en de eerste punten dus binnen zijn! Mooi om te zien dat de inspanningen en het enthousiasme van Mark tot resultaat leiden!

OUDERS LANGS DE LIJN: MEIKE BAAN

Meike is de mama van Fien (JO11-4), Nouk (JO9-2) en Sep (JO8-1).

Je stond niet te springen om mee te werken aan dit interview?

Ik hoef niet zo nodig op de voorgrond. Dus ik heb er wel eventjes over nagedacht. De kinderen vinden het wel leuk dat ik in het blad kom.

Top dat je mee wilt werken! Want met drie voetballende kinderen sta je geregeld langs de lijn?

Chiel (partner Meike) en ik gaan in principe altijd kijken bij de kinderen. Dat proberen we zo goed mogelijk te plannen. Aan het begin van elke periode, wanneer we de schema's ontvangen, kijken we wanneer we moeten rijden. En wanneer we spelbegeleider zijn. Het is dan met de agenda in de hand puzzelen hoe we dit het beste kunnen combineren. Want we willen wel alle kinderen evenveel aandacht geven. Het maakt het weleens lastig om na de tijd bij een team met de andere ouders te blijven zitten. Want als de eerste om half tien is uit gevoetbald, begint de tweede alweer aan een wedstrijd. Meestal blijven we na de laatste wedstrijd wel even hangen in het clubgebouw.

Hoe doen jullie dat doordeweeks met trainingen?

Doordeweeks is het vaak een race tegen de klok. Om half vijf eten. Als we dat al redden met het werk. En dan is het kijken wie van ons beide de kinderen op tijd kan afleveren bij de training. Nu is de oudste (Fien) gelukkig al heel zelfstandig. Zij gaat vaak op dinsdag met de fiets. En

donderdag rijdt ze met Chiel mee. Want die is op donderdag trainer van haar team. Sep en Nouk trainen beide op maandag en woensdag. Die breng ik dan meestal. Ik blijf niet bij de trainingen kijken. Soms heeft Nouk ook nog techniektraining op vrijdag. En Chiel voetbalt op zondag. Dus als ik overal moet gaan kijken sta ik zeven dagen in de week bij De Zweef langs het veld.

En voetballen ze met plezier bij De Zweef?

Ja ze wilden alle drie graag op voetballen. We vragen ze elk seizoen of ze op voetbal willen blijven. En of ze er nog plezier aan beleven. Want de voetbal is geen verplichte keuze. De oudste is echt voor de gezelligheid en het plezier op de voetbal. Nouk en Sep zijn wat fanatieker en oefenen soms thuis ook trucjes. Ze doen ook allemaal graag mee met de activiteiten die bij De Zweef worden georganiseerd. Fien is bijvoorbeeld op kamp geweest en ze hebben allemaal meegelopen met de prestatie-loop.

Wel goed dat ze allemaal bij De Zweef voetballen, was dat een logische keuze?

Ik kom uit een gezin van Zweefers (familie Hegeman). Ik ben vanaf mijn jeugd opgegroeid bij De Zweef en stond elke zaterdag met mijn moeder langs de lijn. Mijn broers (Tom en Niels) speelden lange tijd in het eerste elftal. Ook daar ging ik toen ik ouder was op zondag kijken bij zowel de thuis- als uitwedstrijden. Dat was

leuk. Ook mijn vader en zus hebben gevoetbald. Het ging bij ons thuis zover dat de weekendjes weg om de voetbal heen werden gepland. Nog steeds is mijn familie regelmatig te vinden bij De Zweef. Mijn vader traint op zondag bij de veteranen en Chiel voetbalt in een team met mijn broer en zwager. Mijn ouders komen ook af en toe kijken bij één van de kleinkinderen.

Dan kun jij als geen ander vertellen wat De Zweef voor een vereniging is?

De Zweef staat voor gezelligheid. Er is een hele gemoedelijke sfeer en er wordt veel georganiseerd. De vereniging draait op de vele vrijwilligers. Vrijwilligers waarvan je er een aantal elke zaterdag langs de lijn ziet staan. Ik vind het ook mooi om te zien dat enkele oudere jeugdspelers op woensdagavond de training verzorgen van de jongste jeugd. Dat is goed geregeld bij De Zweef.

Te Pas & Franck
accountancy en advies

SPLASH
CARWASH

splashwash.nl

SERCO
DAKSPECIALISTEN

SERCODAK.NL

ONZE BANK
OOK VOOR ALLE
SPORTCLUBS 👍

WANT SPORT VERBINDT!

Sport verbindt mensen en brengt ze samen. Vanuit die gedachte sponsort de coöperatieve Rabobank sport in Nederland. Van professionele wielrenners tot lokale voetbalclubs. Zo kun je elk jaar stemmen op jouw favoriete club bij de Rabo ClubSupport stemcampagne. Stem jij op De Zweef?

de coöperatieve
Rabobank

GEBORTE
GEBAKJES.NL

EEN HEERLIJKE TRAKTATIE
OM DE GEBORTE VAN
EEN KIND TE VIEREN!

NOVUS
FORMA

NOVUSFORMA.NL

wolters

wonen

FOTO UIT DE OUDE DOOS... HET ALBUM VAN JOHAN ALFERINK BLIJKT EEN WARE SCHATKAMER

Foto's van De Zweef zijn er in overvloed. De boeken over 100 jaar De Zweef staan er bijvoorbeeld vol mee. Extra leuk is het wanneer er onverwacht een prent opduikt uit de oude doos. Zo werd de redactie van het GOAL!Magazine onlangs getipt over een krantenartikel uit de jaren vijftig met daarop de Antoniuschool (Rooms Katholieke jongensschool) uit Nijverdal gekroond tot Twents Kampioen Schoolvoetbal.

Op de foto staan bijna alleen maar Zweefers. Eén van die jonge gezichten is niemand minder dan onze immer bekende Johan Alferink. Reden genoeg om contact met hem op te nemen en het verhaal achter de foto op te rakelen. "Je weet wel dat je dan naar Hellendoorn moet?", krijgen we als eerste reactie terug. Voor uw razende reporter is dat natuurlijk geen enkel probleem.

Direct daarna voegt Johan met een knipoog toe: "En je weet ook dat ik het artikel eerst door een jurist laat controleren, hè?" Ook dat vormt geen obstakel, dus zijn we van harte welkom.

Aangekomen in Hellendoorn wacht er overigens nog een laatste hindernis. De tuin is volledig versierd voor

Schoolvoetbal

R.K. Jongensschool Nijverdal kampioen van Twente

Boven van links naar rechts:
Hans de Ruyter, Hans Veldhuis,
Tonny Bentert, Jan Kleine Staarman,
Theo Siero, Johan Alferink,
Willy Ebben, Louis Tijhuis en
Pedro Middelkamp

Onder van links naar rechts:
Paul Souverijn, Joop Kogelman,
Anton Woertman, Antoon den Ouden
en Anton Otte

“Je werd automatisch lid zodra het mocht”

Halloween. “De kinderen komen straks aan de deur, en we hadden het al even op jou uit willen testen”, zegt Gerrie Alferink (de vrouw van Johan, red.) lachend in de deuropening. Niet veel later zitten we aan de keukentafel met een kop koffie en een stuk koek. Het kan verkeren.

We duiken eerst maar eens in de geschiedenis van Johan. Want met een lidmaatschap van ruim 70 jaar valt er genoeg te vertellen. Een lidmaatschap bij De Zweef stond voor Johan bij zijn geboorte al in de sterren geschreven: “Mijn vader Dirk speelde tot zijn 41e in het eerste elftal. Verder zaten ze op de Antoniuschool ook allemaal op de voetbal, dus werd je automatisch lid zodra het mocht”, vertelt Johan. “Mijn broers Ben en Theo hebben ook nog in het eerste gevoetbald. Henk was keeper en speelde in een lager elftal. Maar...”, zegt Johan met een knipoog: “Volgens hemzelf vond Kas Woudsma hem wél goed.”

“Ik doorliep alle jeugdelftallen en op een gegeven moment speelde je in de A'tjes op zaterdag en mocht je op zondag mee met het eerste.” Het was het begin van een carrière van zo'n vijftien jaar in het eerste gedurende de jaren zestig en zeventig. Op de vraag wat voor voetballer hij was: “Een aanvaller, op papier linksbuiten.” Bescheiden als hij is, laat Johan in het midden of hij veel doelpunten heeft gemaakt voor De Zweef: “Doelpunten maken vond ik leuk, maar een pass geven waar een goal uit kwam, vond ik net zo belangrijk.” Zijn hoogtepunt als voetballer weet Johan direct: “Eindelijk kampioen worden in de vierde klasse. We werden drie jaar op rij tweede onder Bokkie Middelkamp. Daarna werden we onder Johan Langkamp kampioen in een rechtstreeks kampioensduel tegen Nijverdal.”

“Ze noemden mij wel eens een ‘luie voetballer’”

“We hadden een lastig elftal om tegen te spelen. Jongens die de mouwen opstroopten en er volle bak voor gingen”, vertelt Johan. “Dat laatste werd mij nog wel eens verweten. Ze noemden mij wel eens een ‘luie voetballer’, maar als ik wist dat een bal uit zou gaan, ging ik er niet meer achteraan omdat een ander dat graag wilde zien”, lacht hij. “Ik kon er ook vrij makkelijk vrede mee hebben als een tegenstander verdiend van ons gewonnen had. Later toen ik leider werd van de lichter die de hoofdklasse haalde, zag ik bij die jongens ook echt een andere mentaliteit.”

Naast leider stond Johan ook vele jaren achter de bar met vrouw Gerrie op de zaterdagen en zondagochtenden. “Dat deden we ook vaak bij evenementen zoals het mixtoernooi en bij de playbackshow. Verder heb ik in de sinterklaascommissie gezeten. “Daarmee hebben we de mooiste dingen gedaan.” Nog altijd is Johan actief als vrijwilliger. Zo is hij een vast lid van de klusploeg die er op maandagen voor zorgt dat het sportpark er piekfijn bij ligt.

Dan maar eens naar de foto van het schoolvoetbalelftal dat kampioen van Twente werd. Toen we Johan hierover opbelden, is hij direct op zoek gegaan naar zijn fotoboek: “Maar daarbij stuitte ik op een complot”, vertelt hij. Gerrie had het album namelijk uitgeleend aan buurman Sinus Freie en die tipte de redactie vervolgens over de mooie kiekjes die erin stonden...

“We vertelden dat we gewonnen hadden. Maar wat dacht je? Niemand geloofde ons!”

“Het is al lang geleden. Ergens midden in de jaren vijftig, dus de details weet ik er niet meer van”, vertelt Johan over het kampioenschap. “We werden eerst kampioen in Hellendoorn en daarna regionaal in Almelo. We vonden het fantastisch, want het betekende dat we met de bus naar Enschede mochten om te spelen in het Diekman. Dat maakte indruk.” Tegen wie de finale precies was, weet hij niet meer zeker. “Ik heb nog gebeld met mijn kameraad Paul Souverijn. Die dacht dat het tegen een school uit Enter was.” Johan grijnst: “Maar zet dat er maar niet in, dan klinkt het verhaal meteen een stuk minder indrukwekkend, haha.”

Het elftal bestond uit vele Zwevers. De namen onder de foto zullen dan ook veelal bekend voorkomen. “Toen we met de bus terugkwamen op school, vertelden we dat we gewonnen hadden. Maar wat dacht je? Niemand geloofde ons”, lacht Johan. “Pas toen we de beker lieten zien, was het feest.”

Het fotoboek van Johan blijkt een ware schatkamer. Tijdens zijn diensttijd zat hij zestien maanden gestationeerd op Curaçao, waar hij voetbalde bij MSV Zeemacht. De krantenknipsels uit die periode zijn keurig bewaard, compleet met foto's en toelichtingen.

“Dat was een fantastisch elftal”, vertelt Johan. “We speelden met jongens die destijds op divisieniveau actief waren, bij clubs als DHC Delft, Lisse en Cambuur.”

De kranten schrijven overigens ook zeer positief over het spel van Johan zelf. In één verslag lezen we: ‘Nadat rechtsbuiten Alferink de bal op maat kreeg, omspeelde hij twee verdedigers van Savaneta en schoot in volle sprint met een vliegend schot raak’. Geen wonder dus dat hij die knipsels zorgvuldig heeft bewaard. Met MSV Zeemacht speelde hij tegen mooie tegenstanders: “We hebben onder andere gewonnen van het nationale team van Curaçao”, vertelt hij.

“We hebben onder andere gewonnen van het nationale team van Curaçao”

“Het was een geweldige tijd”, blikt Johan terug. “Het voelde als vakantie: weinig werk, veel zon, en de rest van de dag lagen we op het strand.” Terwijl hij en Gerrie door het album bladeren, wijst Johan trots een actiefoto aan met als bijschrift ‘houd je handen thuis vriend!’. Johan: “Kijk, deze vind ik mooi.” Gerrie schiet in de lach en reageert: “Dan moet je deze ook laten zien!” Op de foto zit Johan geschorst langs de lijn, met een gezicht als een oorworm. Het bijschrift luidt droogjes: ‘Ik mag niet natrappen’. De toedracht van de prent kunnen we daarmee zelf wel invullen...

Dan maar weer terug naar Nederland. Vrouw Gerrie is al een aantal keer genoemd. Op een gegeven moment volgt de onvermijdelijke vraag waarom het duo al zolang in Hellendoorn woont? “Toen was er net als nu woningnood. Wij hadden een paar jaar verking, waren midden onze twintiger jaren en stonden hoog ingeschreven op de lijst”, vertelt Gerrie. Johan vervolgt:

“Zij komt van oorsprong uit Daarlerveen, het is echt een boertje”, grijnst hij. “Maar op een gegeven moment werd in Hellendoorn de wijk De Blenke gebouwd. De huizen waren niet heel duur, maar toch wilden veel Hellendoorners er niet aan beginnen. Dus kwamen ze bij ons uit. We hebben direct ‘ja’ gezegd.” Gerrie vult aan: “En uiteindelijk zijn we hier nooit meer weggegaan. We hebben het hier al 55 jaar hartstikke goed met veel fijne burens.” Johan: “En vergis je niet... Door het Doktersbos ben ik sneller bij De Zweef dan Paul Souverijn vanuit De Blokken.”

Het echtpaar heeft drie kinderen en inmiddels een flinke club kleinkinderen. Vier van hen voetballen bij De Zweef: Sten, Mats en Sara Oolhorst, en Nout Looms. “Maar ook de anderen zijn actief”, vertelt Gerrie, terwijl ze een familiefoto van de muur haalt. Vol trots lopen ze samen alle kinderen en kleinkinderen langs. “Ze doen allemaal hun best en redden zich prima in de maatschappij”, zeggen ze tevreden. Johan grinnikt: “Ze hebben allemaal een goed stel hersens. Dat kan nooit van mij komen...”

Na meerdere koppen koffie en stukken koek sluiten we het interview af. Met alle verhalen van Johan en Gerrie, én het prachtige fotoalbum dat op tafel ligt, hadden we nog wel drie edities van deze rubriek kunnen vullen. Een gezellige en fijne avond in – jawel – Hellendoorn en weer een mooi hoofdstuk voor onze clubgeschiedenis.

EP: Nijverdaldal
ElectronicPartner

Onze service
maakt het
verschil

Uw Miele specialist

WWW.EPNIJVERDAL.NL

0548 - 620 600

CV-ketel
kapot?

 NIJSINK
installatietechniek

Meld u nu aan voor
onderhoud & service!

www.nijsink.nl

Slagerij Pennings
Nijverdaldal

Piksen Makelaars

Smidsweg 51 Nijverdaldal 0548-61 28 61 www.piksen.com

Makelaars & Beëdigd taxateurs

funda
powered by nvm

 piksen
makelaars

Alles voor u!

ZWEVER ABROAD: TON WIPPERT OP CURAÇAO

In de vorige editie van het club-magazine introduceerden we de rubriek 'Zwever Abroad' en spraken we met John Damman in Australië. Ook deze keer maken we weer een flinke virtuele reis op zoek naar een clubgenoot in het buitenland. We blijven ditmaal binnen het Koninkrijk der Nederlanden, want aan de andere kant van de Atlantische Oceaan woont een voor velen bekende Zwever: Ton Wippert op Curaçao.

Als we contact met hem leggen voor een interview in het GOAL!Magazine krijgen we niet veel later een alerte reactie. "Ik las toevallig gisteren het verhaal van John, en dacht: het zal wel niet lang duren voordat ik een berichtje krijg." In de Caribbean wordt het magazine dus ook aandachtig gelezen en inderdaad: de redactie is er als de kippen bij.

Dus spreken we af op een maandagavond ergens eind oktober. In Nijverdaldal regent het pijpenstelen en binnen gaat voor het eerst in lange tijd de verwarming weer aan. Op het scherm verschijnt de melding dat Ton klaarzit om te videobellen. Binnen enkele seconden komt de verbinding tot stand. "Is het daar alweer donker?", klinkt het direct. Ton zit zelf relaxed in een Hawaii-blouse voor zijn laptop, terwijl bij hem de zon net doorbreekt. Op Curaçao is het begin van de middag en een graadje of dertig: "Het heeft vannacht eindelijk weer flink geregend", vertelt hij. "Goed voor de planten, die konden wel wat water gebruiken." Een mens zou er bijna jaloers van worden.

Ton laat weten dat het goed met hem gaat. Hoog tijd dus om meteen met de deur in huis te vallen: hoe is het met zijn geliefde Ajax? "Ach, flikker op man... wat

een drama". Twee dagen eerder verloor Ajax thuis met 0-2 van AZ en trainer John Heitinga ligt op dat moment zwaar onder vuur. Vanuit de Caribbean volgt Ton het allemaal op de voet. "Het voetbal is momenteel gigantisch irritant om naar te kijken. Maar goed, als ze volgende week maar van dat k*t FC Twente winnen, dan slaap ik er niet minder om". NB: Een paar dagen later volgt er een appje naar Ton om hem te feliciteren met de drie punten in de Grolsch Veste.

Over profvoetbal gesproken. Het nationale voetbalelftal van Curaçao is tijdens het gesprek nog volop in de race voor plaatsing voor het WK van 2026. "Ik was er laatst bij toen ze in Willemstad 1-1 speelden tegen Trinidad & Tobago – wat een drama." Een paar weken later volgt op bezoek bij Jamaica (0-0, red.) de beslissing: Curaçao plaatst zich voor het eerst in haar bestaan voor het eindtoernooi. Ton vindt het mooi, maar beseft zich ook: "We profiteren ervan dat het toernooi is uitgebreid naar 48 landen en dat Mexico, de VS en Canada als gastlanden al geplaatst zijn. Leuk voor hier, maar Curaçao heeft op een WK helemaal niks te zoeken."

We gaan even terug in de tijd, naar Ton's beginjaren bij De Zweef. "Als jonge jongen kwam ik bij de club en doorliep ik alle jeugdelftallen

als keeper", vertelt hij. "Maar toen ik naar de senioren mocht, besloot ik te stoppen. Door mijn werk in de horeca – ik was kok – werkte ik op vrijdag tot diep in de nacht en het hele weekend. Dat viel niet te combineren met voetbal." Met dat besluit ging volgens hem geen groot talent verloren. Jeugdvriend Marcel Siero herinnert zich lachend Ton's uittrap. "Ja, dat was mijn specialiteit", grijnst Ton. "Het is een verhaal dat me blijft achtervolgen: ik wist het ooit voor elkaar te krijgen om de bal over mezelf én over onze eigen achterlijn te schieten. Zo goed was ik..."

“Als keeper schoot ik de bal wel eens over mezelf heen over de eigen achterlijn”

Met Marcel Siero, één van zijn jeugdvrienden, deelt Ton al een lange geschiedenis. "Vanaf het eerste jaar van de Mariaschool zaten we bij elkaar in de klas. Marcel is wat ouder, maar hij bleef zó vaak zitten dat hij uiteindelijk bij mij terecht kwam", grapt Ton. Samen met onder andere Bart Broens, wijlen René Kok, Marcel ter Halle, Dennis Blankhorst, Bart van Rhee en Martin Hoonhorst vormt hij een hechte

'Zweef-vriendengroep'. "Vanaf ons zeventiende, achttiende gingen we zeker vijftien jaar op rij een weekend naar Noordwijk. Eén keer ging dat bijna mis – ik werd gegrepen door een onderstroming en kwam er niet uit. Ik probeerde de jongens te waarschuwen, maar die zaten op terras en dachten dat ik gewoon aan het zwaaien was. Dus ze zwaaiden vrolijk terug", vertelt Ton over het voorval. "Gelukkig kwamen ze uiteindelijk toch in actie, anders had het heel anders kunnen aflopen." Tijdens een van die weekendjes stuitte ze op een bruiloft in Noordwijk. "We zijn gewoon naar binnen gelopen en netjes aan een tafel gaan zitten", vertelt Ton met een glimlach. "Ik liep naar de bar en zei dat er nog een hele tafel zonder bier zat. Toen kwamen ze meteen in actie en verscheen het ene na het andere drankje. Na een poosje vonden we dat we het bruidspaar toch maar even moesten feliciteren. Die hadden toen natuurlijk meteen door dat er iets niet klopte. Dus stonden we snel weer buiten..."

Ook na zijn tijd als actief voetballer bleef Ton volop betrokken bij De Zweef. "Eerst werd ik scheidsrechter bij de KNVB en daarna ook clubscheidsrechter", vertelt hij. "In die periode startte ik mijn groentezaak aan de Rijssensestraat. Daar werkten veel jongens uit het eerste, zoals Chiel van de Born,

Marcel Hofstede, Niels Hegeman en Clemens Akihary. De band met het elftal was dus sterk, en daarom stond ik jarenlang bij elke thuis- en uitwedstrijd langs de lijn". Vanaf halverwege de jaren negentig kwamen daar steeds meer vrijwilligerstaken bij, van bardiensten tot het wedstrijdsecretariaat. Uiteindelijk belandde hij ook in de sponsorcommissie. "Ik was zelf sponsor en vond dat het allemaal wat professioneler mocht", zegt Ton. "De club had nauwelijks overzicht van welke reclameborden er hingen en of daar contracten bij hoorden. Laat staan of die contracten ook gefactureerd werden. Dus hebben we alle uitingen op het sportpark een nummer gegeven en geadministreerd. De facturatie ging toen nog via gratis websites, waar je maar dertig facturen per account kon maken. Dus moesten we de hele tijd een nieuw account aanmaken om weer nieuwe facturen te verzenden", lacht hij. "Gaandeweg hebben we dat proces flink verbeterd en geautomatiseerd."

“Waarom hebben wij bij De Zweef van die rubberen stuiterballen?!”

Naast zijn werk in de sponsorcommissie – waar hij uiteindelijk ook enkele jaren voorzitter was – organiseerde Ton menig pubquiz. Hij hielp mee in verschillende werkgroepen en zat in de redactie van het clubblad. Uit pure betrokkenheid ontstond zelfs de beroemde 'Gehaktballentest' van De Zweef. "Ik raakte in gesprek met Emiel Dikkers, die vertelde dat hij in Twello een heerlijke gehaktbal had gegeten. We concludeerden dat veel clubs in de buurt prima ballen verkochten", vertelt Ton lachend. "Waarom hadden wij dan van die rubberen stuiterballen?! Dus lieten we tien verschillende gehaktballen komen om te proeven. Die van Loomans kwamen als beste uit de test. Dat soort dingen vond ik mooi om te organiseren."

Ondertussen groeide Ton's groentezaak uit tot een volwaardige groothandel. Eerst aan de Jacob van Houtestraat, later op het industrieterrein. "Maar door mijn ziekte (Ton heeft de ziekte van Crohn red.) moest ik regelmatig geopereerd worden", vertelt hij. "Toen mijn broer Edwin overleed en mijn dikke darm moest worden verwijderd, was het helaas klaar. Ik heb toen de stekker uit het bedrijf moeten trekken."

“Ik dacht meteen: hier zou ik wel willen wonen”

Dat zette Ton aan het denken over zijn toekomst. "In Nederland wist je vaak al in januari hoe het jaar eruitzag: de playbackshow, carnaval, de dorpsfeesten... het was allemaal zo voorspelbaar", vertelt hij. "Ik wilde uit die sleur". Vanaf 2013 bracht hij daarom meerdere langere periodes door op Curaçao. "In 2000 was ik er al eens geweest om Richard Evers te bezoeken – toen gewoon op vakantie, maar ik dacht meteen: hier zou ik wel willen wonen. Later ben ik bewust teruggegaan om te kijken of ik er ook écht kon leven, zonder dat vakantiegevoel. Ik heb me onder de mensen gemengd en gekeken hoe dat ging, ook met mijn gezondheid. Dat beviel uitstekend". En zo besloot Ton zich in 2015 definitief op Curaçao te vestigen."

Een groentehandel had misschien voor de hand gelegen, maar Ton koos voor een totaal ander pad. Hij richtte Livinggoed Real Estate op en stortte zich in de wereld van vastgoed. Hoe dat zo kwam? "Eigenlijk heel simpel", zegt hij. "Ik zat al jaren in de handel en ben breed georiënteerd, dus je pikt snel op hoe dingen werken. Bovendien ben ik geen standaard makelaar, geen glatte jongen met een verkooppraatje", lacht hij. "Wij bieden gewoon eerlijke service: begeleiding bij aan- en

Van links naar rechts: Candice Swanepoel (instructeur), Dennis Blankhorst, Mark Kamphuis, Bart van Rhee, Edwin Top, Marcel Siero, Martin Hoonhorst, Ton Wippert, Marcel ter Halle

verkoop van woningen, bedrijven en terreinen, doen taxaties en zijn actief in de verhuur.”

Maar de ondernemer in Ton kijkt alweer verder. “Ik heb hier nog genoeg plannen”, vertelt hij. “Vooral het reizen door het Caribisch gebied is er nog te weinig van gekomen. In de Dominicaanse Republiek ben ik al wel geweest — een prachtig, groen land. Daar bezocht ik een paar plantages met onder andere ananas en avocado.” Dat bracht hem op een idee. “Op Curaçao zie je dat soort verse gewassen nog maar weinig. Dus het begint te kriebelen om iets te gaan importeren voor de lokale markt. Dat ben ik nu aan het onderzoeken”, vertelt hij. “Colombia of Venezuela hadden ook opties kunnen zijn, maar bij die landen loop je direct weer het risico dat ze van die illegale rotzooi tussen je lading stoppen, haha...”

“Om vier uur staat er iemand aan de deur en een paar uur later zit je te barbecueën op het strand”

Maar het leven draait voor Ton niet alleen om werk. “Weet je wat het mooie hier is?”, begint hij. “Dat er om vier uur iemand aan de deur kan staan en je een paar uur later samen op het strand zit te barbecueën. Het leven is hier heerlijk relaxed. In mijn eerste jaren hier ging ik vaak naar de happy hours in de cafés, maar dat doe ik nu wat minder”, lacht hij. “Tegenwoordig trek ik er vooral op uit met mijn zes honden. Lekker wandelen of een stukje zwemmen met ze. Dat vind ik mooie dingen.”

Mist hij Nederland dan nooit? “Er zijn zeker dingen die daar beter geregeld zijn”, geeft hij toe. “Het is allemaal wat gestructureerder. Mijn auto stond laatst bij de garage. Hoe lang denk je dat ik hem kwijt was? Vijf maanden! Als je hier op Curaçao afhankelijk bent van anderen, kan dat soms frustrerend zijn. Verantwoordelijkheid nemen is hier niet vanzelfsprekend – en soms speelt er zelfs een beetje corruptie mee.” Ook de kantine aan de Koersendijk blijft hem uiteraard bij... “De kantine voelde als mijn

huiskamer. Als je je verveelde, liep je gewoon binnen en had je meteen een mooie dag.”

“De kantine op Gagelman voelde als mijn huiskamer”

En hoe zit het met een mogelijke terugkeer? Ton schudt zijn hoofd. “Nee, dat zie ik niet snel gebeuren. Alleen als mijn gezondheid achteruit zou gaan, misschien. Maar dankzij WhatsApp en videobellen voelt het niet alsof ik ver weg ben. Ik zit in allerlei app-groepen, bel mee op verjaardagen, en tijdens carnaval hoor ik gewoon weer die ‘jalalalala’ door de telefoon. Dat is toch prachtig?” En Nederlandse vrienden weten hem ook goed te vinden op het eiland. “Het komt wel eens voor dat ik op zondagochtend mensen wegbreng naar het vliegveld en in de middag er alweer nieuwe bekenden landen. Ik vind het dan mooi om het eiland te laten zien.”

Ton zou Ton niet zijn als hij ter afsluiting niet nog een paar boodschappen voor De Zweef had. “Ik heb het al eens eerder laten vallen, maar als er ooit oude wedstrijd-kleding overblijft, houd ik me graag aanbevolen. Daar maak ik op Curaçao een hoop mensen blij mee.” En uiteraard heeft hij ook nog een advies: “Bij veel amateurclubs kun je wedstrijden tegenwoordig live volgen. Het zou mooi zijn als ik vanaf Curaçao ook eens beelden van De Zweef kan bekijken. Daar zullen vast meer mensen blij mee zijn”. En mocht daar wat budget voor nodig zijn? Ton glimlacht: “Ik wacht nog steeds tot de sponsorcommissie eens deze kant op komt om mij een sponsorbordje te verkopen.”

twēe12

CrossFit Nijverdalen

twēe12.com

KM Koelen en Meijerink
accountants & adviseurs

Nicolaus Ottostraat 9B - 08 | 7442 DV Nijverdalen | (0548) 63 10 00

www.koelen-meijerink.nl

Wij komen gewoon op afspraak langs om u te informeren over...

- ✦ Inbraaksignalering
- ✦ Brandmeldinstallaties
- ✦ Toegangscontrole
- ✦ Camera observatie
- ✦ Intercomsystemen
- ✦ Technische beveiligingen

ASSINK WEUSTINK
DÉ PLUS IN ELEKTROTECHNIEK

bezoek voor meer informatie onze website www.assinkweustink.nl

Grotestraat 178a

Tel: 0548 61 07 24

www.bakkerijvoortman.nl

INTERSPORT
RAMON ZOMER

**800 m² winkelplezier
 en alle bekende merken**

Smidsweg 9b www.intersportramonzomer.nl

Eshuis ACCOUNTANTS EN ADVISEURS

Per saldo persoonlijker

Eshuis Accountants en Adviseurs helpt organisaties succesvoller te opereren, zo dat deze organisaties impact maken op de sociaal-economische positie van hun regio.

Uw vraag is hierbij ons vertrekpunt. Iedere dag opnieuw willen wij uw verwachtingen overtreffen. Ons team van specialisten op het gebied van accountancy, belastingen, organisatie- en personeelsadvies helpt u om uw kansen te benutten en uw risico's te minimaliseren.

Sinds 1932 staat Eshuis zo garant voor dienstverlening van hoge kwaliteit.

ESHUIS.COM

“Net die stap verder in jouw sportherstel”

FysioCentrum
 Nijverdal

Jacob van Houtenstraat 8
 7442 NC Nijverdal
 Tel: 0548 610 958
info@fysiotherapienijverdal.nl

fysiotherapienijverdal.nl

VAN VREE
 COMMUNICATIE

VANVREECOMMUNICATIE.NL

DE CLUBBLAD-BEZORGER ANITA TEN DAM EN BARRY HOONHORST

Alleen gaat het misschien sneller, maar samen is het leuker. Daarom pakken Anita en Barry de bezorging samen op voor alle Zwevers die buiten Nijverdal of Hellendoorn wonen. Barry springt op de fiets en gaat op weg naar onze leden die wonen in Heino, Luttenberg, Haarle, Aadorp en Vriezenveen. Zo bespaart hij de

club flink wat portokosten én pakt hij gelijk een mooi rondje beweging mee. Anita zorgt voor de bezorging in het centrum van Nijverdal en zorgt daarnaast voor de verzending naar leden die buiten de provincie of in het buitenland wonen. Niemand wordt vergeten!

ZorgSaam

Nijverdal - Hellendoorn

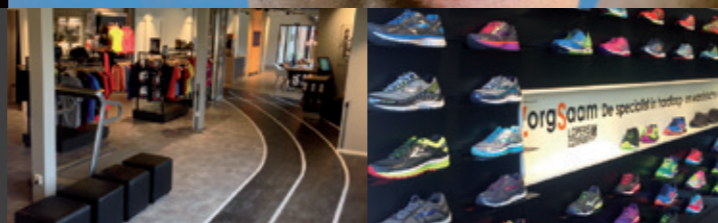
Hét adres om
ZorgSaam in Beweging
te blijven.

In onze vestiging in Hellendoorn:

ZorgSaam
LOPERS
COMPANY

De specialist in het aanmeten van hardloop- en wandelschoenen

Godfried Bomansstraat 32, 7442 TH Nijverdal | Koemaste 2C, 7447 AV Hellendoorn | t. (0548) 615889 | www.zorgsaamnijverdal.nl | www.zorgsaamloperscompany.nl

Comfortabel leven met een lage energierekening?

Kies voor een betrouwbare en zuinige installatie van de Nijverdalse installateur

U vindt ze in de showroom van

Dé Nijverdalse installateur

Fuutweg 15 - 7442 CL Nijverdal - Tel 0548 613639 - Fax 0548 621479 - www.avandijk.nl

AGENDA ACTIVITEITENCOMMISSIE JEUGD EN VRIENDENKRING

31

Pubquiz Vriendenkring (aanvang: 20.00u)	12 december 2025
Kerstbingo Vriendenkring (aanvang: 20.30u)	17 december 2025
Kaartmarathon (aanvang: 9.30u)	29 december 2025
Prestatieloop (aanvang 13.30u)	3 januari 2026
Miniplaybackshow	9 januari 2026
Playbackshow Vriendenkring (aanvang 17.00u)	10 januari 2026
Spooktocht J011/J012/J013	7 maart 2026
Pasen: eierenzoeken en gooien (aanvang 10.00u)	5 april 2026
Zeskamp mini's/J07/J08/J09	11 april 2026
Dauwtrappen met de Vriendenkring (aanvang 9.00u)	14 mei 2026
Drouwenerzand mini's/J07/J08/J09	13 juni 2026
Uitje J012/J013/M013	13 juni 2026
Kamp J010/J011	20 of 27 juni 2026

OPROEP: ACTIVITEITENCOMMISSIE HEEFT HULP NODIG!

De activiteitencommissie jeugd bestaat uit een enthousiaste groep ouders die samen zorgen dat De Zweef de leukste voetbalvereniging is in Nijverdal. Zij organiseren activiteiten zoals de dropping, een gezellig uitje naar Drouwenerzand, de sponsorloop, het jaarlijkse kamp en natuurlijk het feest van Sinterklaas.

De activiteitencommissie is op zoek naar nieuwe leden voor de commissie, maar ook naar mensen die af en toe willen helpen bij één van de activiteiten. Dus: wil jij bijdragen zonder gelijk overal bij betrokken te zijn? Dan ben je ook van harte welkom!

Vele handen maken licht werk! Samen zijn wij De Zweef ♥

Heb jij zin om een (klein) steentje bij te dragen aan de leukste activiteiten?

Meld je aan via info@dezweef.nl

HOE GEK KUN JE DOEN: EEN TRIBUNE BIJ EEN ZANDVLAKTE

Als je nu gaat voetballen, ga je naar je eigen club of naar de tegenstander. Daar heb je een eigen kleedkamer en een warme douche na afloop. Je stapt in je tenue het veld op. Net gemaaid gras of weerbestendig kunstgras.

Het ligt voor de hand dat dat niet altijd zo is geweest. In de tijd dat De Zweef is opgericht zijn er nauwelijks (gemeentelijke) sportparken. Clubs moeten zelf maar een veld regelen: een stukje weiland bij een boer; een open plek in het bos. Meestal ligt dat veld bij een café. Daar kan je niet alleen na afloop wat drinken, maar ook je omkleden.

Overal is het omkleden in het café

Als je naar de geschiedenis van voetbalclubs kijkt, lees je bijna overal dat de mannen zich in vroeger tijden omkleden in het café en van daaruit het veld op gaan. Op zich niet zo'n probleem, maar het is niet zo moeilijk je voor te stellen dat het wel eens uit de hand loopt.

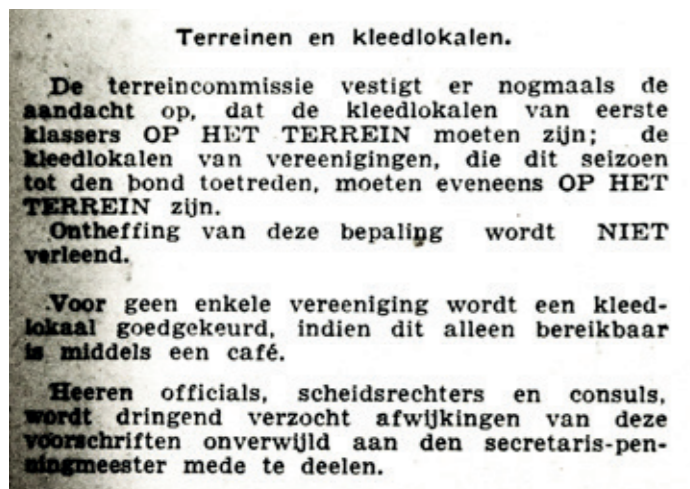
Kleren op een grote hoop. Kleren weg. Spelers die al vast een slokje op hebben. Soms moet je vanuit het café een stukje over de openbare weg. En dan is er altijd wel iemand die klaagt over naaktloperij. Ja, en af en toe

schreeuwen de jongens. Vooral als er gewonnen is. Klachten komen terecht bij meneer pastoor (vooral die over het naaktlopen en lawaai op straat) en bij de bond. Die laatste is het zat en bepaalt dat alle teams vanaf de eerste klasse zich moeten omkleden in een kleedlokaal óp het terrein. Dat komt De Zweef eigenlijk wel goed uit; hoewel de club niet uitkomt in de eerste klasse, maar je weet maar nooit wat er gebeuren kan.

Kleedkamers bouwen

Het in 1931 betrokken veld boven op de berg (tegenover Dalzicht, nu de Sallandse Berg) is in het begin kaal. In die zin, dat er geen kleedkamers zijn of andere voorzieningen. De enige voorziening is een schutting die langs het veld is geplaatst. Verder is er niets bij het veld. De spelers komen in voetbalkleren van huis om te spelen of kunnen zich bij Dalzicht omkleden. Na een paar jaar mag dat niet meer van Dalzicht. Bij het bestuur van De Zweef ontstaat dan het plan om kleedkamers te bouwen.

Toone Middelkamp herinnert zich dat alleen de spelers van het eerste elftal zich mogen omkleden bij het café. De rest doet dat thuis of langs de kant van de weg. En ook dat laatste zal de gezagsdragers een doorn in het oog zijn geweest.

Het bestuur van De Zweef beraadt zich over de situatie. Bij het veld komen kleedkamers, maar hoe ga je dat doen? Of het komt door de jenever, die bij vergaderingen rijkelijk vloeit of door de aan De Zweef toegedachte arrogantie, is onduidelijk. Zeker is dat het bestuur met een plan komt voor de bouw van twee kleedkamers met daarop een tribune. En stromend water.

In menig katholiek gezin zal men de wenkbrauwen hebben opgetrokken. Een tribune? Zijn ze gek geworden daar bij De Zweef? Last van hoogmoedswaanzin? Aan de andere kant: wel stoer natuurlijk. Zo steken we de rest van de clubs in het dorp mooi de ogen uit.

Er is best wel wat discussie in de club. Hoe dat allemaal precies is gegaan, is niet beschreven. Wel dat het door gaat. Secretaris Herman van Rhee schrijft in zijn jaarverslag: "Wij meenden in het belang van de vereeniging te handelen, maar om alle het naar den zin te doen valt werkelijk niet mee."

Het bestuur gaat op zoek naar geld. Er zijn wat sponsors en er komen vrijwillige bijdragen binnen. Voor het tekort sluit men een lening ("een bedrag op rente") bij de RKWV: de Rooms Katholieke Werklieden Vereeniging.

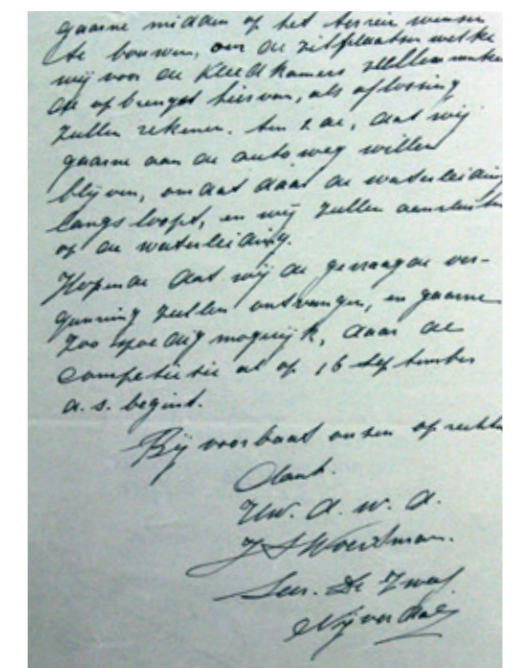
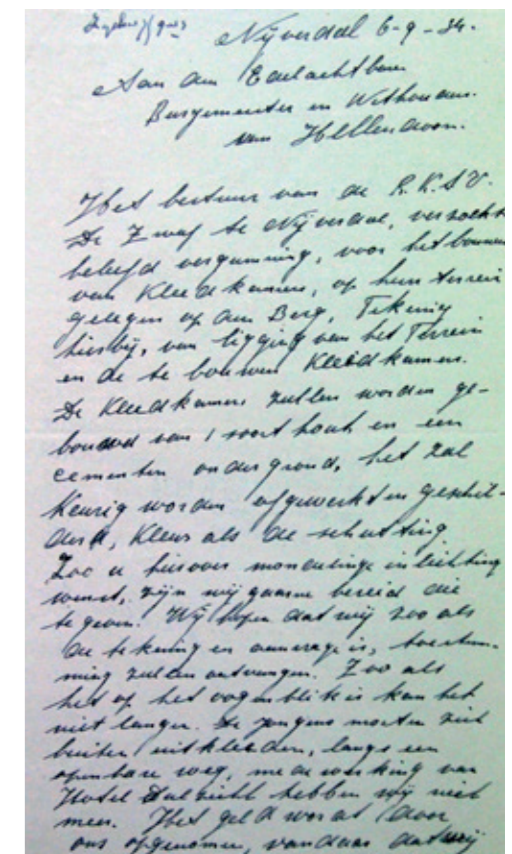
Secretaris Jans Woertman klimt in de pen en schrijft op 6 september

1934 een brief aan burgemeester en wethouders. Daarin vraagt hij namens De Zweef om een bouwvergunning voor twee kleedkamers. "De kleedkamers zullen worden gebouwd van 1 soort hout en een cementen ondergrond. Het zal keurig worden afgewerkt en geschilderd, kleur als de schutting." Tussen de twee kleedkamers in, komt een kleine verkleedruimte voor de scheidsrechter.

Een tribune langs de Autoweg

Bij de aanvraag stopt Woertman de bouwtekening. Daarop hotel Dalzicht met aan de overkant van de autoweg het terrein van De Zweef. Wie vanaf de Grotestraat komt, gaat links de autoweg op en ziet direct links de ingang naar het terrein (waar nu het bezoekerscentrum van Staatsbosbeheer is). Evenwijdig aan de Grotestraat staat de schutting die voorkomt dat zwartkijkers van de voetbal genieten.

De kleedkamers met daar bovenop de tribune komen naast de ingang en evenwijdig aan de autoweg. Ook al, omdat daar de waterleiding ligt en men daarop kan aansluiten. De Zweef hoopt dat het college de vergunning zal verlenen, zoals die is aangevraagd. "Zoo als het op het oogenblik is, kan het niet langer. De jongens moeten zich buiten uitkleden, langs een openbare weg. Medewerking van Hotel Dalzicht hebben we niet meer."

Woertman schrijft dat de vereniging geld leent om de kleedkamers te bouwen; de totale bouwsom raamt de club op ongeveer 400 gulden. Door daar bovenop een tribune te bouwen en kaartjes te verkopen aan de mensen die daar willen zitten, hoopt men de aflossing te kunnen betalen. Tot slot vraagt de voorzitter aan de gemeente om een snelle afdoening, "want op 16 september begint de competitie al."

Tribune voor 100 mensen, maar wel een beetje krap en met slecht zicht

Na enig heen-en-weer geschrijf kan de bouw beginnen. Aannemers zijn Jannink en Maatman. De twee kleedkamers hebben een oppervlakte van 5 bij 3,5 meter en "tussen deze twee grote kleedkamers bevindt zich een kleine voor den scheidsrechter. Alles is van hout opgetrokken", weet de krant Tubantia. Op de tribune kunnen 100 mensen zitten. Tubantia: "Ook deze tribune mag er zijn, ofschoon de ruimte wel iets bekrompen is en men bovendien geen al te besten kijk op het veld heeft. Misschien wordt hierin t.z.t. nog eenige verbetering gebracht."

Op zondag 19 mei 1935 opent De Zweef de tribune en kleedkamers boven op de berg. "De Zweef heeft zich in voortdurende groei en bloei mogen verheugen en thans is ook het speelveld op den berg dermate geoutilleerd, dat ook inzake de ontvangst der toeschouwers alles in orde is", staat in het Twentsch Volksblad te lezen.

Dat laatste is zeker waar. Nijverdaller Henk Tijhuis (1925-2012) speelt in die tijd bij de junioren van Volharding (SVVN). Hij herinnert het zich nog goed: "We speelden toen tegen De Zweef. Dat was een belevens. Zij hadden een tribune en ook nog eens met twee kleedkamers daar onder. We

Lekker vrijen in de tribune: "Ie zat daar mooi dröge"

wisten niet wat we zagen. Wij hadden wel een kleedkamer, maar niet zo mooi en ook geen tribune. Bij ons stond buiten een pomp en kon je een beetje water halen om je te wassen. De meesten gingen na de wedstrijd zo naar huis en daar in de teil."

De tribune (gebouwd in 1935) is een bezienswaardigheid. Niemand heeft zo'n ding. Bijkomend voordeel ervan is dat verliefde paartjes er 's avonds ook terecht kunnen. "Ie zat daar mooi droge", vertelt Bokkie Middelkamp met een brede grijns op het gezicht (Bokkie is de bijnaam voor Antoon Middelkamp die hij krijgt omdat hij zo goed kan koppen). Bokkie gaat verder: "Bij de bouw daarvan was in elk geval aannemer Antoon Jannink betrokken. Voorheen vond de omkleeding plaats bij Dalzicht. De tribune is in de oorlogsjaren door de Duitsers voor een groot deel vernield." Willem Jannink: "De Duitsers begonnen hier installaties te bouwen om de V1-raketten te lanceren. Ze hadden materiaal nodig en dat was dus heel dichtbij te vinden."

Stoftroep en stenen

Rini Siero: Het veld bovenop de berg had bijna geen gras. In de strafschoepgebieden al helemaal niet. Daar lag los zand. Zo erg dat de bal vaak gewoon stil viel. Als je zag hoe de spelers er uitzagen na afloop na al dat stof", lacht Rini, "door al dat geloop kwamen er ook stenen naar boven. Die werden tijdens de wedstrijd aan de kant gegooid."

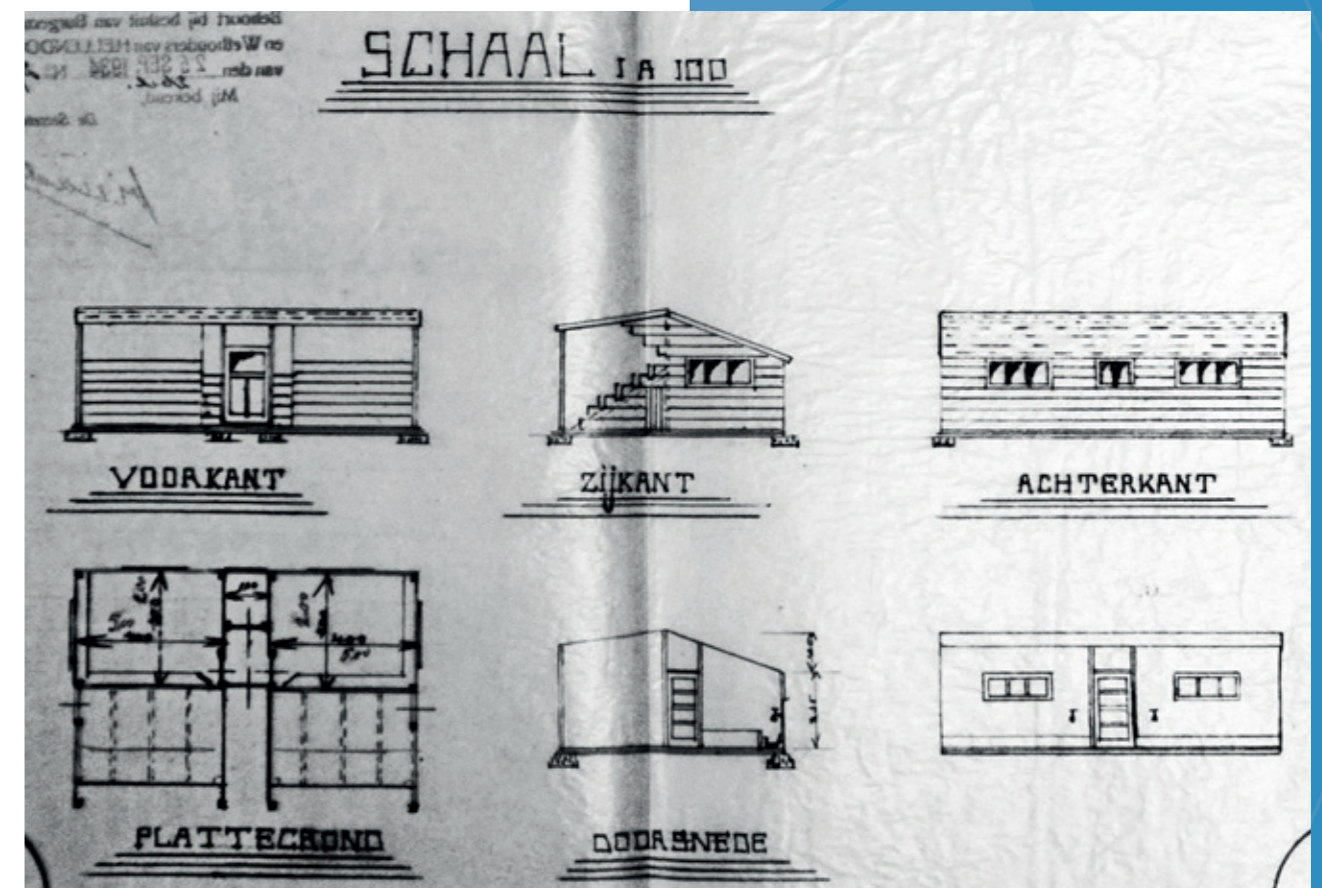
Uit de tijd dat hij zelf nog niet speelt: "Wij gingen daar boven op de berg naar De Zweef kijken. De wedstrijd begon laat. Dan moest je halverwege weg om naar het middaglof te gaan; we renden als een haas. Kapelaan Sterenborg (hij bracht de zang terug in de parochie; wat kon die man zingen) was daar soms ook bij. Als dat uit was zo snel mogelijk de berg weer op om de laatste tien minuten te zien. Het kwam niet bij je op om niet naar de kerk te gaan. Dat was meer iets van de generatie na ons."

Frans Middelkamp: "Als 5-jarig jongetje mocht ik met mijn vader mee naar een voetbalwedstrijd boven op de berg, schuin tegenover hotel Dalzicht. Het voetbalveld liep van zuid naar noord en de zuidkant lag enkele meters hoger dan de noordkant. Volgens mij stond er nauwelijks gras op het veld en was het in mijn beleving één grote bruine zandvlakte. Als het regende kwamen daar ook nog van die watergeulen bij. Niet makkelijk om daar een technische partij voetbal op te spelen. Toen we wat ouder waren, gingen we na schooltijd daar zelf wel eens een partijtje voetballen".

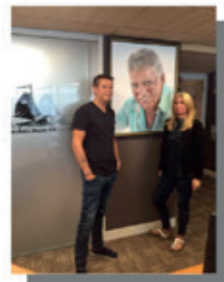
In de jaren na de oorlog was dit een veel gehoord Zweeflied daar boven op de berg. Tonnie en Annie Alferink (dochters van bestuurslid Bernard Alferink) kunnen het in 2014 nog moeiteloos zingen.

*"Op zondagmiddag dan gaat heel Nijverdal
De berg op tegenover t Stut
Als dan de scheidsrechter gefloten heeft
het spel begint
Dan kijken wij eens rond
Hoe of het een en ander is
En Middelkamp in het doel
die moet tot zijn laatste snik
zijn heiligdom verdedigen
En geeft dan ook geen kik.*

*Hup Zwevers hup,
laat de leeuw niet in z'n hempie staan
Hup Zwevers hup,
trek het beesie geen
pantoffels aan
Hup Zwevers hup
Laat je uit het veld niet slaan
Want de leeuw op voetbalschoenen
Kan de hele wereld aan."*

Michel van Dijk

- * Portretschilder
- * Kunstenaar
- * Opdrachten op maat

www.michelvandijk.nl
info@michelvandijk.nl

www.facebook.com/michelvandijk.nl
 Tel: 0612909686

VOLLE BAK BIJ ZWEEF-REÛNIE

Zondag 16 november: de kantine zat vol mensen die een verleden hebben bij De Zweep. Zeg maar iedereen tussen 60 en 100 was namelijk welkom bij de reünie. Met zo'n 125 man waren bijna alle stoelen bezet. Het was mooi elkaar weer te zien; vooral voor hen die niet meer zo vaak in het clubhuis zijn te vinden.

Na een welkomstwoordje door vice-voorzitter Jos van Rhee begon het geklets. Onderbroken door een lekkere lunch, aangeboden door de Vriendenkring. Jan-Pieter van Vree deed een foto-quiz, die telkens werd

onderbroken door het zingen van stukjes liedjes van De Zweep.

Eric en Mardel Siero namen daarbij de plaats in van hun vader en ome Theo, die jarenlang verantwoordelijk waren voor Zweep-song. Bij een van die liedjes zong Thea Kolkman mee, zoals zij deed met Theo bij het 90-jarig bestaan.

Het was een hele leuke middag, die voor verschillende groepen nog werd voortgezet met een etentje elders in de stad.

SIRTAKI
 Grieks specialiteiten restaurant

prijs zoals afgebeeld: 1579,- euro incl 4 rug - en lendekussens, uitgevoerd in sterke corduroy stof.

BANK VAN HET JAAR: "EAGLE" NU TE KOOP BIJ KÖTTER WERELDS WONEN -NIJVERDAL

- Fantastisch zitcomfort • Stel zelf uw uitvoering samen, bij met Longchair • inclusief rug- en lendekussens
- KOM PROEF ZITTEN, MET EEN KOPJE KOFFIE!!

Volg ons op [Twitter](https://twitter.com/kotterwonen) @kotterwonen en [Kötter Werelds Wonen Nijverdal](https://www.kotterwonen.nl)

Transportweg 4 (industrieterrein T Lochter) Nijverdal Tel: 0548-618888. www.kotterwonen.nl

Kapsalon
de Hoofdzaak

0548 624 117 • Rijssensestraat 84, Nijverdal

DE ELLEBOOG VAN WOUT WEGHORST

'Raad van wie deze elleboog is'. De prijsvraag werd bedacht door de supportersclub van NEO. Een foto van een elleboog op een A4'tje. Meer werd niet prijsgegeven. De prijsvraag blijkt te zijn ingegeven door het gebitje van Nobby Stiles. Nobby Stiles heb ik altijd bewonderd. Ging echt voor niets en niemand uit de weg en dat heeft hem uiteindelijk zijn voortanden gekost. Stiles speelde jaren zonder zijn voortanden. Hoe anders was het in 1966 waarin hij de finale tussen Engeland en

West Duitsland speelde. Voor deze gelegenheid had Stiles een gebitje aangeschaft. Hij wilde er netjes opstaan. Stiles werd vooral bekend doordat hij na afloop van de finale feestvierde met in zijn ene hand de wereldbeker en in de andere hand zijn kunstgebitje. Er gaan verhalen, dat het kunstgebitje als collectors item is geschonken aan een man die in zijn eigen gebit plaatsmaakte om het gebitje van Stiles passend te kunnen plaatsen. Je moet er wat voor overhebben. Net zoals Wouter

Goes die lucht had gekregen van de prijsvraag. Hij twijfelde. Was het nu de elleboog van Messi of van Wout Weghorst? De prijs, 10 weken gratis tanken bij een tankstation van AVIA Weghorst, kon hem wel passen. Goes besloot om op onderzoek uit te gaan. Hij trof het. Enkele weken later speelde hij toch als mandekker tegen Wout Weghorst. Kon hij het persoonlijk controleren. Het resultaat van zijn onderzoek kent u. Het was inderdaad de elleboog van Wout Weghorst. Goes is er met de prijs vandoor gegaan. Ik hoop van harte dat hij er ver mee komt. Héél ver. Dat miezerige mannetje gun ik een transfer naar de zandbak van Qatar. De volgende prijsvraag kan ik zelf wel bedenken. Wie symboliseert de vastgelopen zandloper? Of wellicht nog beter omdat we dan in de eredivisie voorgoed van hem af zijn: wie gaat door het leven als de versleten wasknijper? Het is maar een voorzetje. Ik weet ook wel dat er meer wegen naar Goes leiden.

RECLAME SCOOT!

EILDERSRECLAME
BIJ ONS STAAT U NOOIT BUITENSPEL!

- Gevelreclame
- Vlaggen
- Webdesign
- Lichtreclame
- Beursreclame
- Autobeledding
- Standbouw
- Bedrijfskleding
- Spandoeken
- Drukwerk

— Hair by —
MARLEEN

VOOR HET HELE GEZIN, MAN, VROUW EN KIND
GROEN VAN PRINSTERERSTRAAT 32, NIJVERDAL
0548 61 58 27 • WWW.HAIRBYMARLEEN.NL